HALKIN SESİ

10 Ağustos 1976
250 Kuruş
69

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İşçi Sınıfının Eylem Birliği

Tüm çalışanların toplu mücadelesi ve MC'nin yıkılması için genel grev fikri gittikçe yaygınlık kazanmaktadır. İşçi sınıfının eylem birliği nasıl sağlanacaktır? Bugün pek çok devrimci işçinin, ilerici sendikacının kafasındaki mesele budur. Dergimizin son sayılarında yayınlanan demeçlerinde bazı sendikacılar bu konuda öneriler getirdiler. Yine grev ve direniş yerlerinde işçilerin kendi aralarında tartıştıkları en önemli meselelerden biri, eylem birliğidir.

Geçtiğimiz hafta günlük basında MC hükümetinin ve büyük patronların işçi sınıfına karşı bir saldırı planı hazırladıkları açıklandı. İşçi sınıfının sendika özgürlüğü ve iş güvenliği, ekonomik ve sosyal hakları ciddi bir tehdit altındadır. Bütün halkı ve işçi sınıfını yakından ilgilendiren DGM'lerin varlığını devam ettirme çabaları da hâlâ gündemdedir. MC partileri, DGM kanununu yeniden çıkarmak için meclisi Eylül başında toplama hazırlıkları içindedirler. Bu durumda MC'nin yıkılması için işçi sınıfının eylem birliği daha da önem kazanıyor.

Eylem birliğinin iyi niyetli çağrılarla yaratılamayacağı açıktır. "Böyle bir birliği engelleyen nedir?", "Eylem birliğinin karşısına dikilen en önemli düşmanlar kimlerdir?" Önce bu sorulara cevap verilmelidir. Çünkü bu düşmanlara darbe indirmeden, onların maskesini düşürmek için gerekli adımları atmadan eylem birliği yolunda ilerlemek mümkün olmayacaktır.

Bağımsız sendikaları bir yana bırakacak olursak, bugün işçi sınıfımızın iki büyük sendika konfederasyonunda toplandığını görüyoruz. İşçi sınıfımızın eylem birliği bir bakıma, Türk-İş ve DİSK'in tabanındaki işçilerin birliği demektir. Bu iki konfederasyona bağlı işçilerin çeşitli grev ve direnişlerde dayanışma içine girdikleri, zaman zaman görülmüştür. Buna en iyi örnek de, Türk-İş'li işçilerin aralarından iki şehit vererek katıldıkları 15-16 Haziran mücadelesidir. Fakat bu dayanışma örneklerini incelediğimizde, bunların daima Türk-İş ve DİSK'in yöneticilerine rağmen gerçekleştiğini görüyoruz.

Türk-İş ve DİSK içinde işçi sınıfının eylem birliğini baltalama çabala-

(Devamı 3. sayfada)

"Biz Assubaylar Yunanistanla dostluk istiyoruz Rus saldırısına karşı uyanık olmalıyız"

Son günlerde Ege sorunu ve Hora'nın sismik araştırma meselesi güncellik kazandı. Bu sorunlar üzerinde öylesine yaygara kopartılmakta, savaş körükleyiciliği yapılmaktadır ki, meseleyi bilen biz assubayları endişeye sevketmektedir. Ülkemizin geleceği ve Akdeniz barışı için MC'nin saldırgan amaçlarını teşhir edip, MC'nin düşürülmesi için mücadeleyi hızlandırmalıyız.

En çok barışa ve huzura ihtiyaç duyanlar Türkiye ve Yunanistan'dır. Şayet anlaşmazlıklarını barışçı yoldan ve iki süper devleti işin içine karıştırmadan çözmeye yönelirlerse, kazançlı olacak olan yalnız Türkiye ve Yunanistan olmayacak, bütün Üçüncü Dünya ülkeleri olacaktır.

Türkiye halkı yıllardan beri işbirlikçi burjuvazi, toprak ağaları ve onların iktidarları tarafından sömürülmekte açlık ve yoksulluk içinde yaşamaktadır, Ülkemizin barışa son derece ihtiyacı varken gericilerin savaş kışkırtıcılığı karşısında susarsak en azından halkımıza ihanet etmiş oluruz.

Türkiye, konumu dolayısıyla savunmaya önem vermesi gerekirken, saldırı amacıyla silâhlanmaktadır. Bu durum Akdeniz barışı için tehlikedir. Asıl saldırıyı kendisi gibi Üçüncü Dünya ülkesi olan Yunanistan'a yöneltmekle bölgedeki barışı tehlikeye sokmaktadır.

Biz hiç bir ülkeye Türkiye'nin saldırmasını istemiyoruz. Türkiye'nin yapması gereken şey savunmasını kuvvetlendirmektir. Türkiye'ye asıl tehlike Yunanistan'dan değil iki süper devletten ve özellikle Rusya'dan gelmektedir. Kendimizi muhtemel bir Rus saldırısına karşı uyanık tutmalıyız.

Bir Devrimci Assubay

Alüminyum Madenimize Sosyal-Emperyalistler El Koyuyor

Silifke'de kurulu Seka Akdeniz Müessese Müdürlüğünde çalışan bir proleterim. Seydişehir Alimünyum Tesislerinde üç sene çalıştım. Ama o şehri terketmek zorunda kaldım.

Sosyal-emperyalistler Seydişehir Alimünyum Tesisleri ile ilgili anlaşmayı yaparken, fabrikada üretilen toz halindeki alimunyumun dünya piyasalarına oranla belli bir indirim yapılarak kendilerine satılmasını ve borcun bir kısmının bu şekilde ödenmesini şart koşmuşlardır. Fabrikadaki toz alüminyumun yarıya yakın bir kısmı iki senedir külçe haline getirilmektedir. Alimünyum ilk çıktığı günden beri Sovyetler Birliği'ne ihraç edilmektedir. Bu üretimin yarıya yakın bir kısmı iki yıldır külçe haline getirilmekte bir kısmı da yurtdışına gönderilmektedir. Alüminyum "Tuzcuoğlu" nakliyat arabalarıyla Antalya'ya getirilmekte ve Antalya'nın 10 km. batısındaki limandan Sovyet gemilerine yüklenmektedir. Sosyal-emperyalistler kendi uzmanlarıyla yaptığı fabrikanın üretimini sömürmektedir. Bu da emperyalizmin ta kendisidir.

S. Baral Antalya

Seydişehir'de Doğulu İşçiler Üzerinde Millî Baskı

Yıllardan beri Seydişehir Alimünyum Tesislerinde oynanan oyun aslında sendikal rekabet olmayıp, dokuz ışık doktrininin Turancılık maddesinin uygulanmasıdır. 1970'den başlayıp günümüze kadar gelen olaylar sendikal çekişme olarak gösterilmiştir. Tüm olaylarda Doğulular komandolar tarafından dövülmüş, hastanelik edilmiştir. MHP militanları sendika yetkisini ele geçirdikten sonra Doğulu vatandaşlarımızı hedef almışlardır.

Geçenlerde Türk Metal Sendikası temsilcilerinden Mevlût Çopanoğlu yanına 20 kadar eli silâhlı komando alarak, iş yerini ünite ünite dolaşmış. Doğuluların iş yerini terk etmesini istemiştir. Biz hepimiz bu durumu nefretle karşıladık

Kanunlarımızda herkesin din, ırk, milliyet farkı gözetilmeksizin eşit olduğu yazılmaktadır. Bu faşist çetelerine "dur" denilmesi gerekir,

Seydişehir'den
Bir Okuyucu

Almanya dan Mektup

Ben Batı Almanya'nın bir kazasında fabrikada çalışıyorum. Burada 3 tane metal fabrikası vardır. İkisi yabancı işçi almıyor. Bunun için burada biz Türk işçileri azdır. Bu yüzden Türkeş denen faşist köpeğin siyasi faaliyetleri gözükmez. Büyük illerde çeşitli dernekler kurarak faaliyete geçmiş olduklarını duyuyoruz. Hatta bundan birkaç ay evvel Alman sendikaları da bu konuda tepki gösterdi. Hükümete bildiri verdi. Bunların siyasi faaliyetlerinin yasak olduğunu ve yurt dışı edilmeleri gerektiğini bildirdi. Alman Hükümetinin bunu doğruladığını ve durumu Türkiye Hükümeti ve sendikalarına bildirdiğini gazetelerden öğrendik.

Biz burada Türk işçileri, bazen boş zamanlarımızda bir araya geldiğimizde çoğu zaman Türk Hükümeti ve diğer siyasi partileri, devrimcileri, bunlara yapılan baskı, zulüm ve işkenceleri hep tartışırız. Ben bildiğim kadarıyla sosyalizmin ne demek olduğunu anlatırım. Gerici ideolojilerin etkisinden henüz kurtulamamış olan halkımıza bunları anlatmak hiç te kolay olmamakla beraber bazı arkadaşlar bana hak verirler. Bana komünist diyerek kaçanların bir kısmı da gelip sen haklıymışsın diyorlar.

Yine bir gün fabrikada bu hususta tartışırken, iş arkadaşı bir Alman geldi. Bu arada ben Alman'a "dünyada en iyi lider kim" diye sorunca tek kelime ile Mao dedi. Sonra Alman, elinin ayasını aşağı yukarı çevirerek "Brejnev şayze" dedi. Şayze Almanca'da pislik demektir.

Ülkemizde yurtsever vatandaşlarımızın oluşturduğu demokratik örgütlerimizi izleyememenin üzüntüsünü duymaktayım. "Bağımsız Türkiye"yi kurmak için mücadele veren örgütlerimiz bir çatı altında toplanarak mücadelemizi sürdürmeliyiz.

M. Avık
Schweinfurt B. Almanya

Güney Fransa'daki İşçiler Birleşip Haksızlığa Karşı Çıkmalı

Avinyon'da bir işçi arkadaşımızın ölümü üzerine bölgedeki işçiler Marsilya İşçi Ateşeliğini daha yakından tanımak fırsatını buldular. 10 gündür bekleyen cenazenin diyar elde kalmaması için Ateşelik hiç bir iş yapmamış, hatta kendisini göreve davet eden işçilere telefonda ters cevaplar vermiştir. Marsilya, Oranj ve Avinyon bölgesinde de iki yıldır var olmasına rağmen İşçi Ateşeliği işçiler lehine çalışmamaktadır.

Bu durum üzerine 7 Haziran Pazartesi günü 30'u aşkın işçi arkadaş Marsilya Başkonsolosluğuna gitti. Kapıda "koruyucular" ilk önce giriş için zorluk çıkarttılar. Ancak işçi arkadaşların ısrarı ve kararlı olmaları üzerine hep beraber içeriye girildi. İşçiler toplu halde meselelerini anlatarak Konsolosluğun ve Ateşeliğin iyi çalışmadığını, baştan savma ve eksik işlerin yapıldığını, lisan konusunda hiç bir yardım olmadığını anlattılar. Cenaze meselesinde Ateşeliğin tembelliğini kınadılar. Bir arkadaş bu durumun 4 yıldır devam ettiğini örneklerle anlattı.

İşi kıvırtmak isteyen Ateşelik dosyaları çıkarttı, cenaze şirketlerinin reklamını yaptı, ama yine de işçileri uyutamadı. Yeni İşçi Ateşesinden anlayışlı ve meselelere yardımcı olması istendi.

Daha sonra kendi aralarında toplanan işçiler bu tür meselelerini halletmek için birleşmelerinin bir dernek kurmalarının lazım olduğunu açıkladılar. Şimdilik Konsolosluktan iki talep istendi: Cumartesi günü Konsolosluk açık olsun, Bir tercüman getirilsin.

Güney Fransa'daki işçilerin teşkilatlanmaları, haksızlığa, baskılara ve işsizliğe karşı çıkmaları lâzımdır. Bu da ancak birleşerek mücadele ederek olacaktır.

YAŞASIN GÜNEY FRANSA'DAKİ İŞÇİLERİN BİRLİĞİ!

Bir İşçi

Altındağ Kültür ve Dayanışma Derneği Kapatıldı

Halkımızın düşmanı MC polisiyle, valisiyle, komandosuyla uyguladığı baskı ve zulmü her geçen gün artırmaktadır. MC halkın demokratik örgütlerini ortadan kaldırmak için saldırılar düzenliyor, derneklerde kanunsuz arama yapıyor ve sudan sebeplerle kapatıyor.

Bunun en somut örneklerinden biri de Altındağ'da 28 Haziranda görülmüştür. Altındağ Halkevinin kapatılmasından sonra çalışmalarımızı sürdürdüğümüz "Altındağ Kültür ve Dayanışma Derneği" polis tarafından basılmış, aramada hiç bir şey bulunmadığı halde "kendi amacını aşan faaliyette bulunduğu" gerekçesiyle kapatılmıştır.

Bugün derneklere yöneltilen faşist baskıların amacı halkın ve gençliğin örgütlenmesinin engellenmesidir. Bizler bunun için demokratik dernekleri en geniş kesimleri kapsar hale getirmeliyiz. Dernekler arası dayanışmayı sağlamalıyız. Saldırılara kararlılıkla karşı koymalıyız.

Altındağ'lı
Devrimciler

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ

Sahibi : HÜSEYİN KARANLIK
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : KEMAL DOĞAN
Yönetim Yeri : Yeniçeriler Cad. Çağlar Han 45/2 Çemberlitaş - İST

Yazışma ve Abone Adresi : HALKIN SESİ P.K. :1103-Karaköy-IST
Baskı : Daily News Web-ofset Tesisleri

Abone Şartları :
o Yurt içi yıllık 125 -
o Yurt içi altı aylık : 65 -
o Yurt dışı yıllık : 200. -
o Yurt dışı altı aylık : 100 - (Avrupa uçak)

İlan Şartları : Santimi 30. -
Yayın ilanı : Çerçevesi 100. -

Genel Dağıtım : TÜR-DA
İzmir-Ege Dağıtımı: ORHAN ÖZŞİŞMAN

İşçi Sınıfının Eylem Birliği

(Baş tarafı 1. sayfada)

rının başını çeken kimlerdir? Bunu anlamak için Türk-İş içinde DİSK, DİSK içinde de Türk-İş düşmanlığının kimler tarafından yayıldığına bakmak gerekir. DİSK içinde Türk-İş düşmanlığını hararetle yayanlar sosyal-emperyalizmin beşinci kolunu oluşturan bir kısım sendika ağasıdır. Bunlar, Fransa ve Almanya'da sosyal-emperyalistlerin uzantıları tarafından yetiştirilerek DİSK'e tepeden indirilen bürokratlardır ve Mehmet Ertürk-Aydın Meriç kliği olarak adlandırılmaktadırlar. Türk-İş içindeki DİSK düşmanlığının başını çekenler ise Amerikancı sendikacılıkta uzmanlaşmış, MHP'li ve AP'lilerden oluşan bir kliğin mensuplarıdır.

Sözünü ettiğimiz kliklerin her ikisinin de yöneticilerinin ağzından "işçi" kelimesi düşmemektedir. Bunlar işçi örgütlerinin başındadırlar ama, işçi sınıfıyla olan ilgilerine inanmak için bin şahit gerekir. Bu kliklerin yöneticileri, işçilerin gündeliklerinden kesilen paralarla beslenmiş ve burjuvalaşmışlar, tam anlamıyla ağa haline gelmişlerdir. "Sosyalistlik" maskesi ardına gizlenmek isteyen DİSK içindeki revizyonistlerin, 200 bin liralık arabalarını görmek için Beşiktaş'daki Genel Merkez'in önünden geçmek yeterlidir. Ne var ki, gerek Türk-İş içindeki faşistlerin, gerekse DİSK içindeki revizyonistlerin eylem birliğini parçalama çabaları - nın esas sebebi burjuva karakterleri değildir. Bunlar işçi düşmanlığını birer süper devlet hesabına yapmaktadırlar.

Gerek Türkiye'deki gittikçe azalan nüfuzunu korumak isteyen Amerika, gerekse yurdumuzu tamamen ele geçirmek isteyen Rusya, halkımızın en devrimci kesimi olan işçi sınıfı içinde belirli bir güç oluşturmak ve bu gücü korumak durumundadırlar. Onlar, işçi sınıfımızın bağımsız mücadelesinin gelişmesini önlemek ve kontrol altına almak çabası içindedirler. Sendikalardaki faşist ve revizyonistler, işçi sınıfımızın acil taleplerini çeşitli yollarla istismar ederek bu uğurda yürütülen mücadeleyi efendilerinin çıkarları için kullanmak görevini üstlenmişlerdir. Onlar bu bölücü ve gerici siyasetlerini uygulayabilmek için sendikalararası rekabeti körüklemektedirler.

Şunu belirtmek gerekir: Şüphesiz iki süper devletin işbirlikçileri ve özellikle revizyonistler, pek çok yurtseveri aldatabilmekte, peşlerinden sürükleyebilmektedirler. DİSK'in tabanında pek çok devrimcinin bulunması ve revizyonizmle Marksizm arasındaki zıtlığın henüz yeterince kavranamamış olması onlara bu imkânı vermektedir. Bu bakımdan, bir avuç sosyal-emperyalist işbirlikçisi ile devrimci işçileri ve yurtsever sendikacıları birbirinden dikkatle ayırmalıyız.

Gerek DİSK'de gerekse Türk-İş'de koltuk kavgasını birinci meseleleri olarak gören çok sayıda yönetici vardır. Bu gibi sendikacıları faşist ya da revizyonist olarak adlandıramayız. Fakat yine de bunların işçi sınıfından çok, kendilerinin ve çevrelerinin iktidar hırsını düşündükleri bir gerçektir. İşte, iki süper devletin işbirlikçilerine en elverişli durumu sağlayan da budur. Koltuk kavgasını kızıştırmak, hem faşistlerin hem de revizyonistlerin ısrarla uyguladıkları bir yöntemdir.

İşçi sınıfının eylem birliği ve işçi sendikalarının birliği kimi yöneticilerin korkulu rüyasıdır. Çünkü böyle bir birlik oluştuğunda bazı mevkiler tehlikeye girecektir. Eylem birliği parçalandıkça sendikalararası rekabet körüklendikçe yöneticiler yerlerini tehlikesizce korumaktadırlar. Revizyonistlerin ve faşistlerin hesapları bu gerçeğe dayanmaktadır. Bu durumda onlar, ellerinden geldiğince sendikalararası düşmanlığı yaymakta, bu yolla sendika yönetimleriyle ittifaklar kurmaktadırlar. Özellikle revizyonistler, bu sayede pek çok sendikacıyı etkileri altına alabiliyorlar.

İki süper devletin işbirlikçilerinin körükledikleri rekabet yüzünden pek çok işçi mücadelesi zayıf düşmüş ya da kırılmıştır. Revizyonistlerden ellerini çekmemekte ısrar eden DİSK yöneticileri ile AP'li ve MHP'li faşistlerden kopamayan Türk-İş yöneticilerinin son tutumları da ilgi çekicidir. Halil Tunç şu şekilde konuşmuştur:

"Bir kere genel grev ancak güçlü işçi kuruluşlarının yapabileceği bir şeydir. Türkiye'de iddia ediyorum ki genel grevi Türk-İş'den başka yapabilecek hiç bir işçi kuruluşu yoktur. DİSK, değil ulusal seviyede bir genel grev bir ilde dahi genel grev yapabilirse bu büyük başarıdır " (21 Temmuz 1976, Vatan)

Buna DİSK Genel Başkan Vekili Mehmet Kılınç şu şekilde cevap vermiştir:

"Biz genel grev kararı alırsak Türk-İş'in tabanının yüzde 80'i bize katılır " (25 Temmuz 1976, Politika)

Görüldüğü gibi her iki konfederasyon yöneticisinin sözleri onların neredeyse birbirlerine karşı bir genel grev düzenlemek için çalıştıklarını düşündürmektedir. Eylem birliği sağlandığında çok daha güçlü olabilecek işçi mücadelelerinden örnekler verecek olursak, 15-16 Haziran 1975'de Türk-İş'in İzmir'de uyguladığı genel grevi kınamak için DİSK'in bildiri yayınladığı hâlâ hatırlardadır. Yine DİSK'in bu yıl düzenlediği 1 Mayıs eylemi aynı şekilde Türk-İş tarafından kınanmıştır.

Sendika rekabeti ve koltuk kavgası sürüp gittikçe, revizyonistlerin ve faşistlerin bu yöndeki çabaları boşa çıkarılmadıkça, işçi sınıfının eylem birliğinin sağlanamayacağı açıktır. Tüm PTT Der Genel Başkanı Nuri Haşar'ın geçen sayımızda yayınlanan röportajda söylediği "MC iktidarının yıkılması için revizyonist sendika ve dernek ağalığına karşı mücadele gerekir" şeklindeki sözleri gerçeği açıklıkla ortaya koyuyordu. Gerçekten de, iki süper devletin işbirlikçilerince ve özellikle revizyonistlere her alanda etkili darbeler indirilmeden, halkın mücadelesini geliştirmek imkânsız olacaktır.

İşçi sınıfının ve halkın yurtsever ve demokratların birliği için çetin ve tutarlı bir mücadele gerektiren bu görev nasıl başarılabilir? Burada şu noktaya değinmek istiyoruz: İşçi sınıfının eylem birliğini sağlamak yine işçi sınıfının işidir. Ancak işçi sınıfının öncüsü, işçi sınıfının yakın ve uzun vadeli çıkarlarını savunan onu iktidar hedefine götüren Marksist bir öncü en geniş eylem birliğini sağlayabilir. İşçi sınıfının ve halkın geniş kitlelerini etrafında toplayabilir. Şüphesiz emperyalistler, hakim sınıf klikleri ve çeşitli burjuva akımlar da işçi sınıfını kendi amaçları doğrultusunda bir destek olarak kullanmaya çalışırlar. Ama onlar bu amaçlarına erişmek için işçi sınıfını bölmeye, güçsüzleştirmeye bu yolla kölelik zincirleri içinde tutmaya mecburdurlar. Üstelik, onlar kendi aralarındaki çıkar zıtlıklarından doğan kaçınılmaz bölünmeleri işçi sınıfına da aktarırlar. İşçi sınıfının parçalanmışlığının kaynağı çoğu zaman budur, sebep burada aranmalıdır.

İşçi sınıfı kölelik zincirlerini kırarak gerçek kurtuluş yolu olan devrim yolunda ilerleyerek kendi eylem birliğini yaratacaktır. En fedakâr ve en devrimci sınıf olan işçi sınıfı, başta köylülük olmak üzere bütün halkın kurtuluşuna önderlik edecektir. İşçi sınıfımızın bugün 40 milyonu bir bal yoz gibi birleştirecek olan siyaseti iki süper devlete karşı mücadeledir.

MC'nin yıkılması için tüm çalışanların genel grevinde eylem birliği bu mücadele içinde sağlanabilir. Milli bağımsızlık hedefi tüm Türkiye halkını MC'ye karşı da birleştirebilir. Böyle bir mücadele işçilerin kurup geliştirdikleri sendikalarına sahip çıkmalarını sağlayabilir. İşçi mücadelesi yeni bir canlanmanın eşiğindedir. İki süper devlete ve MC'ye karşı eylem birliği için:

Türk-İş ve DİSK tabanlarındaki işçilerin birliği!

Revizyonist ve faşistlere karşı işçilerin ve tüm yurtsever sendikacıların birliği!

Devrimci işçiler sendika yönetimine!

Genel-İş Sendikası İzmir Şubesi Başkanı Zeki Mertol:

ADAMLAR
KENDİ KOLTUKLARINI
MUHAFAZA EDEBİLMEK İÇİN
İŞÇİLERİ ÜÇE BÖLMÜŞLER
YARIN BU GİDİŞLE
ONÜÇE BÖLEBİLİRLER

"TÜM ÇALIŞANLARIN GENEL GREVİNİ BÜTÜN İŞÇİLER İSTER"

Türkiye Genel-İş Sendikası İzmir Şubesinin DGM'lere karşı mücadele ve MC iktidarını yıkmak için Tüm çalışanların genel grevi konusunda görüşlerini almak üzere şube başkanı Zeki Mertol ile görüştük. Dergimizin sorularını şube başkanı şöyle cevaplandırdı:

HALKIN SESİ: DGM'lere karşı mücadele konusundaki görüşleriniz nelerdir?

Zeki Mertol: Biz DGM'lere karşıyız ve konfederasyonumuz DİSK'in DGM'lere karşı mücadele için aldığı genel direniş yolunda hareket etmeye kararlıyız.

DGM'lere neden karşıyız? Bakın ben 1952'lerden beri belediyede temizlik işlerinde çalışıyorum. Sendikasız, sigortasız 63'e kadar sürdü bu. Günde 16 saat bir köle gibi çalıştık. 1963 senesinde İş Kanunlarına ve sigortaya kavuştuk. Sendikalar hareketi de toparlandı ve toplu sözleşme düzeni geldi. Bir takım haklarımız oldu. Ama bu DGM'lerin çıkışıyla bu sendikal haklarımızın elimizden alınması tehlikesi başgöstrerdi.

HALKIN SESİ: Sendikanız Türk-İş'e bağlı iken bir genel grev uygulaması geçirdi. Bu grevden nasıl tecrübeler edindiniz, bu konuda eleştirileriniz, uyarılarınız var mı?

Zeki Mertol: Ben şahsen o sırada İzmir'de değildim. Ama eksiklik olarak gördüklerim oldu tabi. Grevden sonra birçok arkadaşımız mahkeme kapılarında süründüler. 'Kim yaptı, kim yaptırdı' diye mahkemelere düştüler. Halbuki buna imkân verilmeyebilirdi. Ben isterdim ki Halil Tunç daha ilk duruşmada "şalteri ben indirdim" desin ve birçok işçi zor durumda kalmasın. Ama ne yaptı Halil Tunç, baştan söyleyeceğini sondan söyledi. Evet odur şalteri indiren, ama odur bir saat sonra uçağa atlayıp işçileri kendi başlarına bırakıp Ankara'ya kaçan. Bunu DİSK de yapsa kesinlikle taraftar değiliz. Sendika lideri grevde işçisinin başında olmalıdır, sonuna kadar. İşçiler bizar oldular, suçlu çıktılar, ki benim için asla suç değildir, olamaz. Bir sendika lideri kol tuğunda oturmamalı işçisinin başında olmalıdır.

HALKIN SESİ: MC iktidarını yıkmak için tüm çalışanların genel grevi konusunda ne düşünüyorsunuz?

Zeki Mertol: Şimdiki durumda bu nu bütün sendikaların ortak yapması imkânını görmüyorum. Ama olmasını isterim tabii. Bütün işçiler ister. İşçiler bugünkü durumda üç konfederasyona bölünmüş. Adamlar kendi koltuklarını muhafaza edebilmek, için işçileri bugün üçe bölmüşler. Yarın bu gidişle 13'e bölebilirler. Umarım fırsatını bulamazlar ve bütün işçiler birlik olurlar. Sol kesimdeki kuruluşların, öğretmenlerin, işçilerin genel bir direnişe gidebilecekleri gene de mümkün görüyorum ve bunun olmasını istiyorum. Bizim üç grev tecrübemiz var. Biri 67 senesinde 27 gün sürdü. O zaman 2600 kişiydik ve 270 kişi gitti greve Genel-İş olarak. 70 senesinde 5 günlük grevimiz oldu, en son olarak da 74 te grev yaptık. Bölündüğümüz zaman grevimiz pek başarılı olmadı. Ama şimdi toparlanıyoruz. Bizi bölmüşlerdi, şimdi gücümüzü toparlıyoruz ve grevlerde daha güçlü oluyoruz. Böyle bir genel grev olursa da başarılı olacağımızı umuyoruz.

Petrol-İş Sendikası İzmir Şube Yöneticileri:

KİMİ KİMDEN BÖLÜYORLAR ?
BİRBİRİNE
DÜŞMAN EDİYORLAR İŞÇİYİ.
ORTAK MÜCADELE İÇİN
İŞBİRLİĞİNE KARARLIYIZ.
BİZE NE DERLERSE DESİNLER.

"DİSK ve TÜRK-İŞ'in ORTAK MÜCADELESİ İÇİN ELİMİZDEN GELENİ YAPACAĞIZ"

HALKIN SESİ muhabiri Petrol-İş Şube Sekreteri ve Başkanı ile görüştü. Petrol-İş İzmir Şubesi yöneticileri sorularımızı şöyle cevapladılar:

HALKIN SESİ: Bugün demokratik kuruluşların DGM'lere ve MC iktidarına karşı ortak mücadelesini sağlamak için atılacak adımlar neler olabilir?

Cevap: DGM'lere karşı olan kuruluşların mutlak surette, artık bölgeler halinde mi ele alınır, şehirler olarak mı ele alınır, birer komitenin oluşturulması için çalışmalara başlamaları gerekiyor. Ancak o komiteler neler yapılacağını kararlaştırmalı ve uygulamaya geçilmelidir. Neden karşıyız? Bunu bütün işçilere anlatmalıyız. Bütün sendikalar genel merkezlerini, şubelerini harekete geçirerek toplantılar tertiplemeli ve mücadelede ortak ilkeleri tespit etmelidir. İlkesiz hiç bir mücadelenin başarıya ulaşacağına inanmıyoruz.

HALKIN SESİ: Sizce Türk-İş, DİSK ve bağımsız sendikaları ortak mücadelede birleştirecek ilkeler, taleplar neler olabilir?

Cevap: Bu tüm çalışanların genel grevi mutlak ki MC iktidarını sarsacaktır. DGM'lere karşı olmak, Genel Grev hakkı gibi talepler olabilir. Yine memurlara sendikalaşma hakkının tanınması talebinin konması tüm memurları da genel grev mücadelesi etrafında birleştirecektir. Bu talebi de işçi sınıfımızın omuzlaması gerekir. Teknik elemanların ve diğer çalışanların sendikal haklarını almaları da bu mücadeleyle sağlanmalıdır. Elbette önce sermayesahipleri karşı çıkacaklardır bu greve. Çünkü MC onların temsilcisidir. Bazı ileri gelen işçi arkadaşlarımızı, sendika liderlerini tutuklayacaklardır. Ama bu, bizi hiç bir zaman yıldırmayacaktır, yıldırmamalıdır. Ancak biz mücadelemizi tutuklanan arkadaşlarımızın bize tekrar verilmesine kadar sürdürmeliyiz. Arkadaşlarımız işten atılmışsa buna karşı da uyanık olmalı ve tekrar işe alınmasını sağlamalıyız. Bütün bunlar göze alınmalı ve mücadeleye öyle hazırlanmalıdır.

HALKIN SESİ: Türk-İş ve DİSK' in böyle bir mücadelede işbirliğinin sağlanması için neler yapılabilir?

Cevap: Bizce Türk-İş ve DİSK arasında hiç bir fark yoktur. Biz bütün işçi arkadaşlarımızı birbirinden ayırmıyoruz. Zaten bu mümkün değil dir. Ama yukarıdan bizi bölmüşler ve bu, sermaye sahiplerinin işine yarıyor. Dün okuduk; Tariş'te DİSK, Türk-İş ve MİSK oylamaya gidiyor ve işçiler greve hayır diyorlar. Çünkü işçileri bölmüşler. Kimi kimden bölüyorlar, birbirine düşman ediyorlar işçileri. Biz bütün ayrılıkları bir kenara atıp ortak mücadele için işbirliği yapmaya kesinlikle kararlıyız. Bize ne derlerse desinler, biz bu işbirliğinden yanayız. Biz şimdiye kadar daima işçi sınıfının menfaatleri doğrultusunda birlikte hareket ettik. Tabii bu genel merkezimiz tarafından tepkiyle karşılanabilir, karşılanmıştır. Biz genel merkezimiz gibi düşünmüyoruz.

HALKIN SESİ: Sizin İzmir çapında tüm sendikaları ortak mücadeleye çağırmak için bir girişiminiz olacak mı?

Cevap: Elbette, düşüneceğiz. Ancak bazı konularda tüzüğümüze uymak zorundayız. Ama biz bekleriz ki, Türk-İş ve DİSK'in İzmir bölge temsilcilikleri kendilerine bağlı sendikaları ortak toplantıya çağırsın ve sendika şube temsilcileri bir araya gelerek ilkeleri tespit etsinler. Onlar eğer bunu yapmazlarsa sendikalar olarak bunu bizler yapacağız. Biz böyle bir mücadele anlayışındayız ve ortak mücadeleden yanayız.

DÜZELTME

Geçen sayımızda TÜMAD-DER ile ilgili yazımızda dizgi hataları olmuştur. Doğrusu aşağıdaki gibidir :
" DGM yasası çıkarılmalıdır", " çıkarılmamalıdır" olacak ;
" .ülkesi ve milliyetiyle " " milletiyle " olacak

EGE ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİ

Geçtiğimiz hafta Ege Üniversitesi bahçesindeki öğrenci yurdunun bir bloku Ülkü Ocaklı komandolar tarafından işgal edilerek faşist bir üs haline getirilmek istendi. Bu işgal ile hiç bir yurtta barınamayan faşistler bir imkân kazanacak, böylece öğrenimi istedikleri gibi önleyecek lerdi. Ama çabaları boşa çıktı. Çünkü sayıları az da olsa yurtlarda kalan devrimci öğrenciler kararlı bir direnişle mücadele ederek yurtları faşist işgale terketmediler ve yurtları yeniden faşistlerden kurtardılar. Olayın başlangıcını ve gelişmesini işgal edilen (A) blokunda kalan bir öğrenci arkadaş şöyle anlattı:

"Biz 50-60 kadar öğrenci yurtta (A) blokta kalıyorduk. Yurt müdürü tarafından ilân asıldı bir gün: 'Yarın öğlene kadar yurdu boşaltın, tamirat var ' diye. Bunun üzerine aramızdan bir temsilci gönderdik. Birkaç gün ertelemeyle boşaltacağımızı bildirdik. Bütün arkadaşlar öteki bloklara taşındık. Çoğu arkadaşlarımız da imtihanları bittiği için memleketlerine gittiler Ancak aradan 15-20 gün geçtiği halde hiç bir tamirat olmadı. Bunun üzerine kuşkulandık tabii. Çünkü yurtlarda temizlik bile yapılmadı ayrıca. Dün akşam (olayın olduğu gece) bir arkadaş anons ederek bütün öğrencilerin birinci katlara inmesini bildirdi. Hepimiz indik aşağı. Herkeste ne oluyor diye bir panik havası oldu. Birkaç arkadaş (A) blokuna kontrole gitti, faşistlerin gelip gelmediğini öğrenmek için. Kapıyı zorladığında yurdun çeşitli pencerelerinden 15-20 el kadar ateş edildi. Bunun üzerine herkes bloklara çekildi Bu arada Yüksek Öğretmen Okulundan da silâh sesleri geldi. Aynı şekilde yurdun içinden Müdür de ateş ediyor ve içerden şu sesler geliyordu: 'Nazım abi, bizi kim kurtaracak?' Müdür Nazım Dere bu yurda 20 gün kadar önce atanmıştı ve kendisinin Akıncı olduğunu alenen söylüyordu. Ateş seslerinden epey bir zaman sonra jandarmalar geldiler. Dikkat çekici olan da yurdun bekçilerinin değil de temizlikçilerin, ki biz bunların müdürün adamları olduğunu sanıyoruz, bekçilik yapması ve her gün nöbet tutan jandarmanın o saatlerde yurdun etrafını terketmesiydi. Bir de tam o sırada bütün yurdun, müdürlüğün de dahil ışıklarının sönmesi dikkatimizi çekti. Biz bloklarımıza döndükten sonra bize doğru jandarma geldi. Yurt müdürü Nazım Dere, yüzbaşı Hanefi Erkan sıfatıyla anons ederek bütün jandarmaların ellerini çabuk tutmaları gerektiğini ve diğer bloklarda yabancıların ve aranan altı öğrencinin kaldığını kaçırmadan yakalamalarını söylüyordu. Aramada başçavuşun elini çabuk tutması gerektiğini, birinci blokta da yurdun doğal öğrencilerinin kaldığını söylüyordu. Tabii bütün bunları başçavuş da duydu ve telefon ederek (ki ismi Kemal'dir) durumu yüzbaşı Erkan'a anlattı bizim önümüzde. Müdürün Yüzbaşının adını kullandığını söyledi telefonda Gece ikide jandarma bütün bloklardan çekildi Sadece işgal edilen blok etrafında 15 kadar jandarma kaldı. Şimdi gördüğünüz gibi jandarma onları abluka altına almış durumda. Sabahleyin bize taş atarak,

Türkiyeli yurtseverlere Almanya'da siyasi iltica verildi

Alman Mahkemesinin Kararı :

DİLEKÇE SAHİPLERİ TİİKP'DEKİ FAALİYETLERİNDEN ÖTÜRÜ TÜRKİYE'DE AĞIR CEZA VE TAKİBATA UĞRAYABİLİRLER

Federal Almanya Yabancı Mültecileri Kabul Dairesi, 16 Temmuz 1976'da, dört yurtseverin (Ömer Özerturgut, Hati ce Yurtdaş, Mustafa Tutkun ve Yüksel Uğurlu) siyasi iltica taleplerinin kabul edildiğini açıklamıştır.

Bilindiği gibi, yurtseverlerin iltica davası 21 Nisan 1976 da yapılmıştı. Bu duruşmada yurtseverler, Türkiye'deki faşist rejimi teşhir ettiler, kendilerinin Türkiyeli işçi ve öğrencilerin, devrimci, demokratik ve yurtsever mücadelesine katıldıkları için Türk makamları tarafından "gizli bir örgüte mensup olmak" iddiasıyla takibata uğratıldıklarını belgeleriyle açıkladılar. İltica davası görülürken dışarıda Türkiyeli ve Alman devrimcileri de dayanışma gösterileri yapmışlardı. Aynı zamanda dava dosyalarında yüzlerce mektup, telgraf ve kartlar, iltica hakkının tanınmasını talep ediyordu. O günkü duruşmada, iltica dairesi Köln Eyalet Mahkemesi 1. Ağır Ceza Dairesinin kararını yazılı olarak bildirinceye kadar, iltica davasını ertelemişti.

Şimdi açıklanan kararda ise Köln Eyalet Mahkemesi kararının gözönüne alınmadığı bildirilmektedir. Böylelikle, Köln Eyalet Mahkemesi Birinci Ağır Ceza Dairesi Başkanı Dr de Somoskeoy'un başını çektiği gerici kliğin, Türkiyeli yurtseverleri sınır dışı ettirmek ve Türkiye'deki faşist mahkemelerce mahkum ettirip susturmak şeklindeki niyetleri kursaklarında kalmıştır.

İltica Dairesinin kararının gerekçesinde şunlar belirtiliyor:

"... Dilekçe sahibi, Tanıma kuruluna, Türkiye Cumhuriyeti İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi Savcılığının 1975/3 numaralı iddianame mesini vermiştir... Bu iddianame gereğince o, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi'ndeki siyasi faaliyetlerinden ötürü, Türk Ceza Kanunun 141/1, 141/5, 173/3, 31, 33, 36 ve 296/1. maddeleri gereğince suçlandırılmaktadır. Bu iddianame onun Federal Almanya'daki siyasi faaliyetlerine dayanıyor. Bu da, Köln Eyalet Mahkemesi 1. Ağır Ceza Dairesinde ona karşı yürütülen ceza davasının, kesinlikle Türk Makamlarınca duyulmasından ileri geliyor. ... Bu bakımdan Tanıma Kurulu, dilekçe sahibinin, siyasi inancından dolayı, memleketine döndüğünde, uygun görülmeyen ağır cezaya ve şimdiden tesbit edilemeyen diğer ağır takibata uğrayacağından emindir..."

Bu karar, haklı bir davanın eninde sonunda başarıya ulaşacağını ve geniş bir destek sağlayabileceğini, haksız bir davanın yenilgiye ve tecrit olmaya mahkum olduğunu gösteriyor.

TOPRAK-İŞ SENDİKASI ESKİ BAŞKANI MEHMET ALİ ÖZTÜRK 8 YIL AĞIR HAPSE MAHKUM OLDU

İzmir DGM'sinde yargılanan Toprak-İş Sendikası eski başkanı Mehmet Ali Öztürk Komünizm propagandası yaptığı ve gizli örgüt kurduğu iddiasıyla yargılanarak 8 yıl ağır hapis ve iki sene Afyon Bolvadin İlçesinde sürgün cezasına çarptırılmıştır. 141/1. maddeden yargılanan Mehmet Ali Öztürk'le aynı davada yargılanan diğer üç sanık "kandırılmış ve saf" insanlar olarak nitelendirilmiş ve beraatlarına karar verilmiştir. Mehmet Ali Öztürk'e bu kadar hüküm giydirilmesi DGM'lerin ilerici yurtsever sendikacılar hakkında neler düşündüğünü açıkça ortaya koymaktadır. MC iktidarı ve DGM'ler böylece bir kere daha halk düşmanı yüzlerini açığa çıkardılar, tarım işçilerinin sendikalaşmasından, onların devrimci önderlerinden ne kadar korktuklarını ortaya koydular. Kararın verildiği duruşmayı izlemek üzere gelen Sendika genel Başkanı Şamil İlter "savcılığa ifadeniz var" diye çağrılarak mahkeme salonundan uzaklaştırılmış ve kararın hemen arkasından durum, Mehmet Ali Öztürk'ün tutuklanması için telsiz emriyle Söke kaymakamlığına bildirilmiştir. Sonucu öğrenmek üzere başvuran Şamil İlter'e hiç bir cevap verilmemiş ve karar saklanmıştır. Kararı üç gün sonra gazetelerden öğrendiğini söyleyen Şamil İlter muhabirimizin sorusunu şöyle cevaplandırmıştır:

'MC iktidarının DGM'leri niçin bu kadar kanunlaştırmaya çalıştığını ve DGM'lerin işçi sınıfı ve sendikal hareket için, demokratik kuruluşlar, demokratlar ve yurtseverler için ne büyük tehdit olduğunu bu olay çok açık bir şekilde anlatmaktadır. Bütün demokratik kuruluşlar DGM'lerin kanunlaşmaması için her türlü mücadeleye hazırlanmalıdır. Aksi takdirde sendikal haklardan bahsetmek bile mümkün olmayacaktır. Biz Toprak-İş olarak bütün demokratları sendikaları DGM'lere ve kararlarına karşı çıkmaya çağırıyoruz."

YURTLARI FAŞİSTLERE TERKETMEDİ

Yurdu işgal eden faşistler (A) bloku önünde jandarma ablukasında

küfrederek sataştılar. Biz de sloganlarla, marşlarla karşılık verdik. Bunların çoğu Tariş'i basanlardan. Mesela içlerinde azılı faşistlerden Selahattin Gediz, Ahmet Yıldırım ve Tevfik diye bir adam var. Hepsi de ne yaptığı belli olmayan kişiler.

"Biz daha önce jandarmanın üniversiteden çekilmesi için yapılan 'jandarma boykotuna' katılmıştık yurt olarak. Bunun için de yurt paralarını yatırmayacağımızı ilân ettik. Boykot başarıya ulaştı. Ama bu sefer jandarma yurtların gerisine geldi. Buradan da çıkması için biz yurtlarda boykotu sürdürdük. Sonra arkadaşlar aramızda tartışarak boykotu sürdürmenin yanlış olduğunu kararlaştırdık ve yurt idaresine, ilgili yerlere paraları yatıracağımızı bildirdik. Ancak bu sefer paralarımızı kabul etmemekte onlar direndiler. Daha doğrusu alacakların söylediler Kaydımızın silindiğini yeniden kayıt için yazılmamızı söylediler. Bu arada yeni müdür Nazım Dere geldi. Bu adam bize yurttan kaydımızın silindiğini ve bazı adamların temizlenerek yeniden kayıt yapılacağını söyledi. Biz formları doldurarak verdik. Bizim ön kaydımızı yapıyorlar. Ama gecenin onbir buçuğunda yurda hırsız gibi giren ve öğrencilikle alakası bile olmayan faşistlere hemen asıl kayıtları yapılıp yurt kimlikleri verilmiş bile. Bu kayırma nereden geliyor? Demek ki Nazım Dere ile faşistler daha önceden böyle bir oyun planlamışlar. Ben meselâ birinci blokta dördüncü katta kalıyorum, şimdi benim yerimi bir faşiste vermişler. Yatak onun mu benim mi? Onlara öğrenci belgesi de alındığına kesinlikle eminiz. Bütün bunlar, bu işgal hareketi içinde bizzat müdürün de bulunduğu ve başını çektiğini gösteriyor.

"Bir de aramada hiç bir silâh ele geçmedi. Bize atılan kurşunlar hangi silâhtan atıldı ve bu silâhlar nasıl saklandı? Silâhları saklayan yurt müdürü. Şöyle bir söylenti de var: Yurt müdürü, Ülkü Ocakları Başkanı ve Emniyet Müdürü aralarında bir toplantı düzenliyorlar. Bu toplantıda 200 kadar Ülkü Ocaklının yurda alınması kararlaştırılıyor. Bu olayları o kararların bir uygulaması olarak görüyoruz. Daha önceleri bu yurtlarda faşistler iyice tecrit olmuşlardı. Gitmek zorunda kaldılar. Böyle olaylar yaratarak yurtları ellerine geçirmeye ve böylece Üniversiteye hakim olmaya çalışıyorlar. Fen fakültesine saldıranlar da onlardı. Tabii onları DGM serbest bıraktı."

İşgalden iki gün sonra faşistler diğer bloklara doğru yürüyüşe geçtiler. Jandarma buna mani olarak devrimci öğrencilerle çatışmayı önledi. Bu arada pabucu pahalı gören Ülkü Ocaklı komandolar çareyi kaçmakta buldular. Daha sonra da devrimci ve yurtsever öğrenciler üst katlara, jandarma da alt katlara olmak üzere bloka girildi. Birkaç gün sonra da jandarma yurtları orada kalan gerçek öğrencilere terketti

Böylece haklı bir zemin üzerinde yapılan mücadele başarıya ulaştı ve faşist sürüler yurdu terketmek zorunda kaldı.

TÖB-DER KONGRESİNDEN ÇIKAN DERSLER

TÖB-DER Üçüncü Olağan Kongresi geçtiğimiz hafta sonuçlandı. Bu kongrede, TÖB-DER'i ele geçirerek sosyal-emperyalizmin hizmetine sokmak isteyen revizyonistlerle, örgütlerine sahip çıkan devrimciler ve yurtseverler arasında çetin bir mücadele cereyan etti. Kongreyi "Demokratik Merkeziyetçiler" ve "Özgürlük Yolu" gruplarının revizyonist ittifakı kazandı. Sosyal-emperyalizmin beşinci kolunun yönetimindeki "Birlik ve Dayanışma" ekibi bu ittifakı liste dışından destekledi.

Kongrede ilk mücadele divan seçimleri sırasında başladı. Divana iki aday önerilmişti. "Birlik ve Dayanışma", "Demokratik Merkeziyetçiler", "Özgürlük Yolu", "Demokrasi İçin Birlik" gruplarının adayı olan ve sosyal-demokrat delegelerin de desteğini kazanan Bahattin Acar 299 oy alarak divan başkanlığına seçildi. Bu oylama sırasında, revizyonizme karşı olduğunu açıklayan grupların birliği sağlandı. "Yurtsever Öğretmen", "Yurtsever Devrimci Birlik", "Bağımsız Doğulular", "Devrimci Öğretmen", "Devrimci Demokratik Birlik" gruplarının ortak adayı olan Bekir Önder 229 oy aldı. Kurulan birlik olumluydu. Fakat birçok yurtsever öğretmenin revizyonistlerin niteliğini kavramayarak onları desteklemesi ve sosyal-demokratların yurtsever saflarda yerlerini almayıp revizyonistlere oy vermeleri olumsuzdu.

Devrimci öğretmenler bu şartlarda kongre boyunca şu taktikleri uygulamak gerektiğini tesbit ettiler: 1) İki süper devlete karşı çıkan üç grubun ("Yurtsever Öğretmen", "Yurtsever Devrimci Birlik", "Yurtsever Anti-Faşist Öğretmen") birliğini sağlamak, ortak hareket için sıkı bir ittifak kurmak. 2) Diğer iki devrimci grubun ("Devrimci Öğretmen" ve "Devrimci Demokratik Birlik") ortak hareketini sağlamak ve onları birliğe zorlamak. 3) Sosyal-demokratların revizyonist cepheden koparak yurtsever saflarda yerini almasını sağlamak. 4) En tehlikeli revizyonistlerin yönetimindeki grup olan "Birlik ve Dayanışma" ekibine esas darbeyi indirmek.

Seçim günü grupların aralarındaki parçalanma ve mücadeleler daha da açık bir hal aldı. Revizyonistlerin yönetimindeki grupların arasında koltuk kavgası kızıştı. "Birlik ve Dayanışma" grubuyla TİP eğilimli "Demokrasi İçin Birlik" grubu kesin olarak bölündüler. Bu bölünmeyi fırsat bilen TSİP eğilimlilerin yönetimindeki "Demokratik Merkeziyetçiler" ve bir aylık derginin ismini taşıyan "Özgürlük Yolu" grupları bağımsız çıktılar. "Birlik ve Dayanışma"yı kendilerini desteklemek zorunda bıraktılar.

Devrimci öğretmenlerin sosyal-demokratları revizyonist cepheden koparma politikaları bir ölçüde başarılı oldu. Divan seçimlerinde "Birlik ve Dayanışma" ile birlikte oy kullanan sosyal-demokratlar, devrimci öğretmenlerin bu grubu teşhir eden politikaları sonucu en azılı revizyonistlerle olan bağlarını kopardılar. Fakat devrimcilerin başarılı politikası yine de, sosyal-demokratlarla "Demokrasi İçin Birlik" revizyonist grubu arasındaki ittifakı bozamadı. Sosyal-demokratların 3'e 6 ağırlık taşıdıkları bir listede "Halkçı Eğitimciler" ve "Demokrasi İçin Birlik" grupları yer aldı. Üstelik bu kararı dahi sosyal-demokratların en son günde almaları, pek çok yurtseverin "Demokratik Merkeziyetçiler" – "Özgürlük Yolu" ittifakına oy verenler arasında kalmasına yol açtı.

Üç devrimci grubun birlik halinde hareket etme yönündeki çabaları olumlu sonuç verdi ve bu üç grup özellikle son gün aralarındaki birliği pekiştirdiler. Revizyonistleri en fazla tecrit edecek doğru taktiği birlikte uyguladılar. Sosyal-demokratların ağırlıkta olduğu listeyi destekleme kararını aldılar.

Ancak, iki süper devlete karşı olan bu üçlü birlikle, diğer devrimci grupları ve sosyal demokratları birleştirmek mümkün olmadı. Orta yolcu bir politika izleyen iki devrimci grup tamamen sorumsuz davrandılar ve kendi aralarında koltuk kavgasına yöneldiler.

Onların revizyonizmin TÖB-DER'i ele geçirmesini önleme diye bir politikaları yoktu. Onların bütün amaçları yönetimde 9'da 5 oyluk bir çoğunluk sağlamak ve böylece dağılmakta olan güçlerini kendi etraflarında tutabilmekti. Bu yüzden sandalye pazarlığı yüzünden kendi aralarında kapışıp durdular. Onların bu tutumları "Demokratik Merkeziyetçiler"in listesinin kazanmasında baş rolü oynadı. Orta yolcu bu iki grubun bağımsız listelerle çıkmaları aslında revizyonizme bağımlılıktan başka bir anlama gelmiyordu. Seçimlerin sonunda ortaya çıkan duruma bakarsak bunu açıkça görebiliriz:

1. Divan seçimlerinde 299 oy alan revizyonist cephe "Demokrasi İçin Birlik" ve "Halkçı Eğitimciler"in (Sosyal-demokratlar) 100 civarında oyunun kopmasıyla 202'ye düştü.

2. Bu 202 oyluk listeyi yenilgiye uğratmanın tek yolu sosyal-demokratları desteklemekti. Çünkü orta yolcu iki grup aralarında kesin olarak birleşmiyorlardı ve sosyal-demokratların desteklenmemesi halinde "Birlik ve Dayanışma" nın desteklediği cepheden kopan 100 oy da tekrar geri dönecekti. Üç devrimci grubun birliği doğru bir siyaset izledi. Sosyal-demokratlarla yurtsever saflarda birleşmek ve esas vuruşu sosyal-emperyalizmin beşinci koluna indirmek için "Halkçı Eğitimciler" ve "Demokrasi İçin Birlik" grubunun listesini destekledi. Böylece 177 oy sağlanmış oldu. Revizyonistler 25 oy gibi küçük bir farkla seçimi kazanabildiler. Sosyal-demokratların listesinde TİP eğilimlilerin de 3 temsilcisinin bulunması devrimcilerin TİP'i desteklemeleri anlamına gelmiyordu. Burada esas mesele sosyal-demokratları en tehlikeli revizyonist grup olan beşinci kolun yönetimindeki "Birlik ve Dayanışmacı"lardan koparmaktı.

3. Revizyonistler 25 oyluk farkı, bağımsız çıkan "Devrimci Öğretmen" ve "Devrimci Demokratik Birlik" gruplarının toplam olarak 116 oyunun boşa gitmesiyle ve 30 oyluk "Bağımsız Doğulular" grubunun seçimi boykot etmesiyle kazandılar. Bu üç gruptan her hangi biri iki süper devlete karşı çıkan devrimcilerle aynı taktiği izleselerdi revizyonist grup seçimi kazanamıyordu. Orta yolcuların "Bağımsız" politikaları böylesine revizyonizme hizmet eden bir politikaydı.

MACERACILIKLA MÜCADELE REVİZYONİZMLE MÜCADELENİN BİR PARÇASIDIR

Maceracıların revizyonizme hizmet eden siyasetleri sadece seçimlerdeki ortayolcu tutumlarında ortaya çıkmadı. Onların bütün siyasetleri revizyonizmi güçlendirdi.

Orta yolcu siyaset izleyen iki grup son bir yıl boyunca TÖB-DER içinde darbeci taktikleri uyguladılar. Liseli öğrenciler vasıtasıyla öğretmenleri zorla etkileri altına almaya kalkıştılar. Birçok yerde baskı havası estirdiler. Eski alışkanlıklarını aynen devam ettirdiler. Öğretmen kitlesinden kopuk ve ciddiyetsiz tutumlarıyla tecrit oldular. Attıkları keskin sloganlar tecritlerini dahada hızlandırdı. Öğretmenleri küçümseyen tutumları tepki yarattı. Bunlar revizyonistlerin kuzu postuna bürünüp öğretmenlere yaklaşmaları için elverişli bir zemin yarattılar. Üstelik revizyonistler, maceracıların davranışlarını göstererek öğretmenlere "bakın Maocular neler yapıyorlar" demek imkanını buldular. Böylece maceracıları kullanarak devrimcileri tecrit etmeye çalıştılar. Henüz aradaki farkı görmeyen öğretmen kitlesi üzerinde etkili olabildiler.

Maceracıların kongredeki tutumları da revizyonistleri güçlendirdi. Gürültücü ve bastırıcı tutumları herkesin fikirlerini açıklamasını istemeyen öğretmenlerin tepkisini doğurdu. Üstelik, maceracıların delege kitlesine "revizyonist" diye bağırıp yumruk sallamaları, önemli bir delege kitlesinin revizyonist saflara itilmesine neden oldu. Dinleyici locasından bağırarak kürsüde konuşan kişiyi susturmaya çalışmak, bu kişi kim olursa olsun yanlış bir davranıştı. Çünkü, meseleyi kavraması gereken delege kitlesidir. Delege kitlesine kavratılmadan yapılacak her türlü dıştan müdahele ancak revizyonistlerin işine yarayacak, revizyonistlere demokrasi sahtekarlığı yapmak fırsatını verecektir.

Yine kongrede, maceracıların yönetimindeki gençlik derneği adına çıkıp konuşan genç, son derece sekter ve küçük burjuva tavırlarıyla delege çoğunluğunun tepkisini topladı. Bu genç "biz gençler öldük, ama öğretmenler görevlerini yerine getirmediler" gibi bireyci kahramanlığı göklere çıkaran, öğretmen kitlesini küçümseyen ve öğretmenleri sürü yerine koyan sözler ederek TÖB-DER kitlesinden ne kadar kopuk olduğunu ortaya koydu.

SLOGAN YARIŞTIRMA HATASI

Kongreyi izleyen devrimciler birinci günün sabahı revizyonistlerin oyununa geldiler. Revizyonistlerin kışkırttığı bazı gençler salonun kenarından "Yaşasın DİSK" diye bağırarak devrimcileri tahrik etmeye çalıştılar. Bunun üzerine revizyonizme karşı olan dinleyici kitlesi haklı olarak "kahrolsun revizyonistler" diye hep bir ağızdan haykırarak cevap verdi. Fakat daha sonra bütün gruplar kendi aralarında slogan yarışına başladılar. Bu slogan yarışı delege kitlesinin dışında cereyan etti. Böylece revizyonistler istedikleri görüntüyü yaratmış oldular.

Revizyonistlerin provokasyonları bütün kongre boyunca devam etti. Revizyonistlerin öğretmen ve dinleyici kitlesini salona almamak için, iki gün ardarda barikat kurmaları, karışıklık ve kavga çıkartmaları, kapının önüne demir çubuklar yığmaları, Türkiye Birlik Partisi Genel Başkanı Mustafa Timisi'nin iki süper devleti mahkum eden sözlerini "yuh" sesleriyle bastırmaya çalışmaları bu provokasyonlara örnektir. Devrimciler daha örgütlü ve disiplinli hareket etmeyi başarmış olsalardı, revizyonistlerin bu provokasyonlarını delege kitlesi önünde daha açık bir şekilde teşhir edebilirlerdi.

Diğer yandan ikinci günün sonunda, divan başkanının konuşması sırasını kendi istediği şekilde düzenlemesi ve devrimci delegelerin konuşmalarını arka sıralara atması tepkiyle karşılandı. Divan başkanı bu durumu fırsat bilerek zaman kazanmak için kongreyi erteledi. Bunun üzerine "Yurtsever Devrimci Birlik" grubuna bağlı arkadaşların ayrı bir kongre toplamaya çalışmak gibi son derece ciddiyetsiz ve zararlı bir girişimde bulunmaları büyük hataydı. Bu, devrimci öğretmenleri geri kalan delege kitlesinden koparmaktan başka bir sonuç vermiyordu. Neyse ki bu girişim zamanında önlendi.

DEVRİMCİ ÖĞRETMENLERİN ÖNÜNDEKİ GÖREVLER

1. TÖB-DER kongresi bir kere daha göstermiştir ki, sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi revizyonistler, geniş tabanlı kitle örgütlerini ele geçirmek için her yola başvurmaktadırlar. Onların amacı bu örgütleri tepeden ele geçirerek tabanı baskı altına almak, yurtseverleri susturmak, bu örgütleri sosyal-emperyalizmin yayılma emellerinin aleti haline getirmektir. Öyleyse devrimciler kitle örgütlerini sosyal-emperyalizmin işbirlikçilerine terketmemeli, bu örgütlerde mücadele etmeyi birinci görev olarak almalıdırlar.

2. TÖB-DER'deki gelişme revizyonistlerin eyhinedir. Revizyonistler diken üzerine otur - ıştur. Son kongre dahi birçok öğretmen ve dele nin revizyonizm konusunda uyanmasına, kafala birçok soruların girmesine tartışmaların A- dolu'nun en uzak yerlerine kadar gitmesine yol mıştır. TÖB-DER kongresinde revizyonizme ırşı başarılı bir ideolojik mücadele verilmiştir. ı gelişme durdurulamayacaktır. Yeter ki reviz ınizme karşı doğru taktikler uygulayabilelim ve eniş öğretmen kitlesiyle birleşebilelim.

3. Devrimci öğretmenler revizyonizme kar mücadelede geniş öğretmen kitlesiyle birleşme , revizyonist yalanların etkisi altında kalan öğ - etmenleri kazanmaya büyük önem vermelidirler. nlar asla revizyonist olarak görülmemelidirler.

4. TÖB-DER'de birinci vuruş daima reviz 'stlere ve özellikle DİSK iç inde Mehmet Er- dın Meriç kliği adıyla tanınan sosyal-em- zmin beşinci kolunun öğretmen örgütünde- , uzantılarına "Birlik ve Dayanışma ekibine in- rilmelidir.

5. Revizyonizme karşı mücadelede sosyal- mokrat öğretmenleri yurtsever saflara kazan - aya özel bir önem vermeliyiz. Maceracıların ha lı tutumları ve revizyonistlerin sahtekarca söz - ri birçok sosyal-demokrat öğretmenin yanılma - na yol açmaktadır. Onlara gerçeği anlatmalı, HP'nin revizyonistlerle uzlaşma siyasetini eleş- tirmeliyiz. Tabandaki yurtsever öğretmen CHP'nin vizyonizmin kuyruğuna takılma siyasetine karşı kacak, mutlaka kendi safında yerini alacaktır.

6. Revizyonizmle mücadele ederken mace cılarla aramıza kesin bir çizgi çekmenin zorun- luğunu asla unutmamalıyız. Maceracıların re- zyonizmle uzlaşan orta yolcu karakterlerini a - klayalım, maceracılığın etkisi altındaki devrim- öğretmenlerle birleşelim. Çeşitli hataları da ol yurtsever gruplarla revizyonizme karşı ittifak rmaya çalışalım.

7. Son TÖB-DER kongresi devrimcilerin rliği yolunda üç grubun attığı olumlu bir adım du. Gençlik içinde başlayan bu gelişme, öğret - enler içinde daha da olumlu bir şekilde devam ti. Önümüzdeki dönemde revizyonistleri tecrite kadar önem veriyorsak, devrimci cephenin bir ği için de en az o kadar çalışmamız ve daha da eri adımlar atmamız gerekmektedir.

8. TÖB-DER içindeki mücadele revizyonist rin sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi yüzlerini ıklamaya büyük önem verilmelidir. Örgüt içi mokrasi talebi bu birinci derecedeki görevle bir ştirilerek ele alınmalıdır. Devrimci öğretmen- r bulundukları şubede örgütün canlandırılması, liştirilmesi çalışmasının en önünde yer almalı, retmen kitlesinin acil meseleleri ve MC ikti - rının baskılarına karşı mücadelenin önderliğini pmaya devam etmelidir. Revizyonistlerin ey- m kırıcı yüzleri açığa çıkarılmalıdır. Örgüt içi mokrasi ve örgütsel bağımsızlık öğretmen so - nları için aktif mücadele şiarları daha geniş kit ye mal edilmeli, iki süper devlete, revizyonizme faşizme karşı öğretmen mücadelesinin safları kılaştırılmalıdır. Öğretmen kitlesinin MC ikti- rına karşı TÜM ÇALIŞANLARIN GENEL GREVİ N GERÇEKLEŞTİRİLMESİNDE üzerine düşen pması için çalışılmalıdır.

Önümüzde çetin bir mücadele yılı var, TÖB DER'in başına çöreklenen revizyonistler, örgütü üzü mücadele yolundan çeviremeyecek ve sosyal mperyalizme alet edemeyeceklerdir. Ancak bu- n için, tüm üye ve şubeleriyle TÖB-DER'in sağ m durması gerekiyor. Bağımsızlık ve demokra- yolunda nice mücadeleler vermiş Türkiye öğret eni bu sınavdan da başarıyla çıkacaktır.

TÖB-DER KONGRESİNDE "YURTSEVER ÖĞRETMEN" GRUBU ADINA KONUŞAN BOLU DELEGESİ MUSTAFA KANDEMİR :

«Her TÖB-DER Üyesi, Sosyal-Emperyalizme ve Revizyonizme Karşı Mücadelede Yerini Almalıdır»

'TÖB-DER'in birliğini kim parçalamak istiyor? TÖB-DER'in bağımsızlık ve demokrasi yolundaki mücadelesinde onu kim tökezletmek istiyor? TÖB-DER'i olmadık maceralara sürüklemek isteyen kimdir? Bunlar, esas olarak örgütümüzün çatısı altında yer almayan, karanlık köşelerinden TÖB-DER'i ele geçirmek planları yürüten bir avuç revizyonisttir.

"Öğretmen arkadaşlarım, neden diye soracaklardır. Açıkça söyleyeyim. Çünkü, ülkemizin hemen yanı başında bulunan Rus sosyal-emperyalistleri, son yıllarda ülkemizi ele geçirmek çabalarını yoğunlaştırmışlardır. Buna bağlı olarak beşinci kolları olan revizyonistler aracılığıyla bütün demokratik kitle örgütlerine el atmaya başlamışlardır. Onlar, işçi sınıfımızın sendikal örgütü olan DİSK'in içinde Mehmet Ertürk-Aydın Meriç kliği aracılıyla yuvalanmışlar. Ve bu büyük işçi örgütünü ele geçirmek için her yola başvurmuşlardır. Bu amaçla her türlü bölücü bozguncu faaliyeti sürdürmüşlerdir. Ele geçirdikleri kilit mevkiler vasıtasıyla işçileri, yurtseverleri baskı altına almışlar, susturmuşlar ve işçi sınıfının gücünü bölmüşlerdir.

"Dün burada bazı gençlere 'yaşasın DİSK' diye bağırtan revizyonistlerin amaçları nedir? Onların amaçları, DİSK içinde yuvalanmış Aydın Meriç-Mehmet Ertürk kliğinin aracılığıyla TÖB-DER'i de revizyonist bir baskı altına almaktır. Bir öğretmen örgütünün kongresine gelerek 'yaşasın DİSK' diye bağırmalarının başka bir anlamı yoktur. Evet DİSK yaşayacaktır. Ama DİSK, başındaki işbirlikçi revizyonist kliği alaşağı ederek, örgütte yurtseverlerin ve gerçek işçi önderlerinin hakimiyetini sağlayarak yaşayacaktır. O zaman biz de gönül rahatlığı ile seslenebileceğiz: 'Yaşasın TÖB-DER ve DİSK'in revizyonist hegemonyadan kurtulmuş, eşit dayanışması'.

'Revizyonistler sadece bununla da kalmamışlardır. Onlar, mühendis örgütlerine, memur örgütlerine sızmışlar, bu örgütler içinde sosyal-faşist baskı mekanizması kurmaya yönelmişler, bu örgütleri bölmüşlerdir. İşte örgütümüz TÖB-DER'de uygulamaya çalıştıkları da bundan başka bir şey değildir. 'Bölücülük' bu son zamanlarda herkesin çok kullandığı bir sözdür. Hatta revizyonistler de işlevleri olan bu sözü bol bol kullanmaktadırlar. Ama delege arkadaşlarım her sözü yozlaştırmadan gerçekten ifade ettiği anlamı vererek değerlendirmeliyiz. Revizyonizmin bugün ifade ettiği anlam, artık işçi sınıfı içinde bir sapma olmaktan çıkmıştır. Revizyonizm, sosyal-emperyalizmin işbirlikciliği demektir Herhangi bir emperyalistin işbirlikçileri demokratik bir kitle örgütüne sızdıkları zaman ne yaparlar? Faşistler, sızdıkları örgütlerde ne yapıyorlar? Amerikan emperyalizminin hesabına o örgütü ele geçirmeye, yurtseverleri bastırmaya ve sindirmeye çalışıyorlar Bölücülük yaparak, halkın güçlerini dağıtıyorlar, örgütleri parçalıyorlar. İşte başka bir emperyalist ülkenin işbirlikçisi olan revizyonistlerin yaptıkları da bundan başka bir şey değildir. Revizyonistler asla içine sızdıkları örgütün ve o örgütün temsil ettiği kitlenin menfaatleri için çalışmazlar. Onlar, sadece sosyal-emperyalizmin menfaati için çalışırlar. Bu yüzden dir ki, o örgütü yutmaya, o örgütün kitlesini sindirmeye, o örgütü bölmeye çalışırlar. Onlar gerçek bölücülerdir. Neyin arkasına gizlenirlerse gizlensinler, uzun zaman yurtseverlerin ve devrimcilerin ve bütün halkın kendilerinin gerçek yüzlerini görmelerini önleyemeyeceklerdir. İster birlik desinler, ister dayanışma. Ne birliği, ne dayanışması? Onların birlik dediği bölücülük, sindirme ve bozgunculuktur. Onların dayanışma dediği, faşistlerle ve efendileri Rusya ile dayanışmadır.

"Değerli Arkadaşlarım,

"Lütfen sesime kulak verin! Mesele, devrimciler arasında basit bir tartışma değildir. Dışardan TÖB-DER'i ele geçirmek isteyen beşinci kol revizyonistleri ile yurtseverler arasında bir mücadele sürmektedir. Her TÖB-DER üyesi, bu mücadelede yurtsever saflarda yerini almalıdır. Tarafsız kalamayız. Gevşek davranamayız. Bunca yıl verdiğimiz mücadelelerin heba olmasına göz yumamayız. 1945'de ABD emperyalizmi ülkemize girerken onun işbirlikçileri 'barış'tan, 'demokrasi'den, 'hürriyet'ten dem vurarak halkı aldattılar. Şimdi de revizyonistlerin 'barış, toplumsal ilerleme' gibi sözleri başka bir emperyalistin ülkemize girmesi için halkı aldatma amacını güdüyor. Türkiye öğretmenleri bu sözlere aldanacak mı? Asla! "Çünkü tecrübelerimizle biliyoruz ki, emperyalistler ve işbirlikçileri ülkemize girerken daima tatlı sözler söylemişlerdir. Ama onların bu tatlı sözlerinin ardında öldürücü bir zehirin gizlendiğini halkımız çok iyi bilmektedir.

"Delege Arkadaşlar,

"Örgüt içinde tasfiye plânları yapan, çeşitli görüşlere mensup yurtsever öğretmenleri sindirmeye çalışan revizyonistler, çeşitli kılıklara giriyorlar. Örgüt içinde sahte bir partili sol, partisiz sol ayrımı yaparak CHP li ve demokrat öğretmenleri saflarına çekmeye çalışıyorlar. Ve onların kulağına, birlik olup partisiz sol tasfiye edelim diye fısıldırıyorlar. Bu ayrım kesinolarak sahtedir. CHP'li öğretmen kitlesini aldatmak amacını gütmektedir. TÖB-DER içinde böyle bir ayrım yok. TÖB-DER içinde, TÖB-DER'e dıştan pençesini uzatan revizyonizmle yurtsever ve devrimci öğretmenlerin mücadelesi var. Partili partisiz bütün öğretmenler, yurtsever saflarda yer alıyor.

"Burada sosyal-demokrat arkadaşlara seslenmek gereğini duyuyorum. Sosyal-demokrat arkadaşlar, TÖB-DER içinde sosyal-demokrat fikirleri savunan öğretmenler, oldukça geniş bir kesimi oluşturmaktadırlar. Ve emin olunuz şu anda bu kitle sizlerin tutumunuzu önemle izlemektedir. Ve yine emin olunuz ki, bu yurtsever kitle, sizlerin gerçekleri görmeyerek revizyonistlerin yanında yer almanızı onaylamayacaktır. Sizin safınız, örgütümüz TÖB-DER'i felakete sürüklemek isteyen, ve kendileri dışındaki bütün öğretmenleri sindirmeye ve tasfiyeye yönelmeyi düşünen revizyonistlerin yanı değildir. Bu bir yanılgıdır. Sosyal-demokrat öğretmenler, örgütümüzün bağımsızlık ve demokrasi yolunda mücadeleden saptırılmasına göz yumabilirmi? Sosyal-emperyalizmin işbirlikçilerinin örgütümüzü ele geçirmelerine yardımcı olabilirmi? Hayır arkadaşlar! Sosyal-demokrat öğretmenlerin, delegelerin gereken uyanıklığı göstereceklerine ve gerçek tutumlarını ortaya koyacaklarına, yüzde yüz inanıyoruz. Revizyonistler kuzu postuna bürünüyorlar. Yurtseverler hakkında olmadık şeyler söylüyorlar sizlere. Onlara inanmayınız. Onların karalamaya çalıştığı delege arkadaşlarla konuşunuz. Göreceksiniz ki söylediklerinin hepsi yalandır. Onların karalamaya çalıştığı delege arkadaşların hepsinin yüreği, TÖB-DER'in başarısı ve ülkemizin bağımsızlığı için çarpmaktadır.

Divriği Demir Çelik Madenlerinde 38 Yıldır İlk Defa Direniş

38 yıldır çalıştırılmakta olan Demir Çelik Madenleri işletmesinde dört yurtsever memurun kanunsuz bir şekilde işten çıkarılması üzerine, işçiler 38 yıldır ilk defa direnişe geçmişlerdir.

Sendika temsilcileri bugüne kadar işçileri aldatarak, dar ekonomik çıkarları uğruna köle gibi çalıştırmışlardır. Devrimci fikirlere karşı da mücadele ederek, iktidarın ekmeğine yağ sürmüşlerdir.

İlk defa başlatılmak istenen direniş karşısında başta gerici sendika yöneticileri olmak üzere, Türk-İş 5. Bölge Temsilcisi harekete geçmişler, direnişi kırmak için mücadelenin kanunsuzluğundan söz etmeye başlamışlardır. Yaptıkları toplantıda eğer direniş yapılacak olursa herkesin işten atılacağı tehdidini savurmuşlardır. Toplantıda söz alan bir devrimci "Dört yurtseverin sürülmesinin Türkiye'de rastlanmadık bir olay olmadığını, her gün MC iktidarının böyle oyunlarına rastlandığını" söylemiş ve "direnişin bu haklı zemin üzerinde yapılacağını" belirtmiştir.

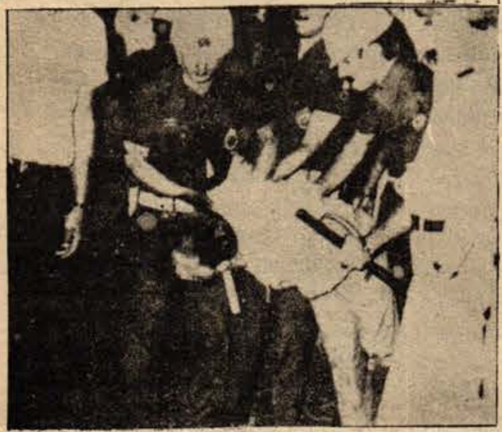
Daha sonra söz alan Türk-İş 5 Bölge Temsilcisi bu sözleri eleştirmiş, MC iktidarının kendilerini ilgilendirmediğini söyleyerek direnişin kanunsuz olacağını bir kere daha iddia etmiş, fakat işçilerin tepkisi sonunda susmak zorunda kalmıştır. Aynı şekilde sendika sekreteri Murtaza Akbıyık da işçiler tarafından konuşturulmamıştır. İşçi temsilcisi Gazi Gündüz ise bu haksızlığa karşı en önde kendilerinin mücadele edeceğini belirtmiştir. MC iktidarını devirmenin yolunun da böyle mücadelelerden geçeceğini hatırlatmıştır.

Toplantıda söz alan işçilerden biri şunları söylemiştir:

"Bugüne kadar işçilerin mücadeleleri, bütün işçi düşmanlarını tüm ezilen halkı yanına alarak altetmiştir. 15-16 Haziranlar bunun en canlıcı örnekleridir. Dünya altüst olmaktadır. Amerika ve Sovyet sosyal-emperyalistleri dünyayı aralarında paylaşmak için yarışırlarken, onların işbirlikçileri de ülkelerde halklara zulüm, baskı ve dehşet uyguluyorlar. İşte Türkiye'de MC iktidarı halkın mücadelesinin karşısında, yani 8 saatlik iş günü, sendika, köylülerin toprak, öğrencilerin demokratik hakları için yürüttükleri mücadelesi karşısında gerilerken bir yandan da azgınca saldırıyor. Tarihte halkların mücadelesi daima zaferle sonuçlanmıştır. Tarihimizdeki Bedrettinler, Baba İshaklar, Pir Sultanlar Mustafa Suphiler bu yolda şehit düşmüşlerdir. İşten atılan bu 4 kişinin de yurtseverlikten başka suçları yoktur. Bu, yurt çapında uygulanan politikanın parçası olup, ne ilk, ne de sonuncusudur. MC iktidarını devirmenin önemli bir yolu olan genel grev işçi mücadelesinin ne demek olduğunu ortaya koyarak, MC faşistlerini alaşağı edecektir. MC iktidarına dur diyebilmenin yolu, direniştir " diyerek sözlerini bitirmiştir.

Bundan sonra işçiler direnış kararı alarak sabah saat 8'den itibaren uygulamaya geçmişlerdir. O gece işçiler ve onlarla dayanışma için de olan devrimci gençler sabaha kadar yazıya çıkmışlar ve çevreyi "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye", "Faşizme Nihayet Halka Hürriyet", "Memur Kıyımına Son", "İşçiler Sendika Yönetimine", "Yaşasın Haklı Direnişimiz" sloganlarını yazmışlardır. Daha sonra bir bildiri yazılarak halka dağıtılmıştır.

Direniş 24 saat sürmüştür. Direniş sırasında faşist Osman Sadi, Abdullah, Mühendis Kırksekiz, Müdür Muavini direnişi kırmak için polis ve jandarma'yı çağırmışlardır. Sendika yöneticileri önce söz vermelerine rağmen, sonradan ihanet etmişlerdir. 24 saat direnişten sonra. 24 saat de iş yavaşlatma uygulanmıştır. Direniş sonunda işçiler mücadeleyle nelerin yapılabileceğini gördüler. Faşist Müdür Muavininin 'işyerini kapatırım' tehditlerinin boş olduğu ortaya çıktı. İşçiler "Türkiye demir sanayiinin üçte ikisini biz üretiyoruz, nereyi kapatıyorsun" diyerek faşist Müdürün üzerine yürüdüler.

İzmir Şirinyer Çocuk İslah ve Cezaevinde Çıkan Olayların İçyüzü

TECAVÜZE UĞRAYAN ÇOCUKLAR : Gündüz Çakal Yalçın Kaya, Hasan Ayaz Necati Özkan Şaban Çakır.

Hapishaneden dergimize bir açıklama yollayan Cezaevindeki mahkumlar geçen ay meydana gelen çocuk hükümlü ve tutukluların isyanını ve yapılan baskıları şöyle anlatmaktadırlar:

"Bazı küçük arkadaşlarımıza idare personeli tarafından tecavüze kalkışıldı. Bazı çocuklardan da daha evvel yaptıkları bu işi tekrar yapmalarını istediler. Onlar da karşı çıkınca tehdit edip dövdüler falakaya yatırdılar. Bunu ispat etmek mümkündür. Bu durumlarını çocuklar bize, bizi bir ağabey bilerek söylediler. Biz de bu olayları duyunca daha fazla da yanamayıp, 10 arkadaş dilekçe verdik. Durumu Savcıya bildirdik. Dilekçemiz Çocuk Islahevi Müdürünün eline geçti. Akşam üstü bizi makamına çağırdı. Dilekçeyi neden yazdığımızı sorup açıklamamızı istedi. Biz de korkup durumu açıklayamadık. Çünkü biz onun cezaevinin durumunu açıklamış olacaktık. Bize "sizi savcıyla görüştürmem" dedi. "Burada kanun benim, adalet benim" dedi. Bizi dışarı kovdu.

"Sonra infaz savcısı geldi ifadelerimizi aldı. Ve bize "10 kişi birarada dilekçe yazmak suçtur" dedi. Islahevi Müdürü ne bizi hücreye atmasını söyledi. Bizi hücreye attılar, öğle ve akşam yemek vermediler. Sekiz gün hücrede kaldık. Kimi arkadaşımız yemeğin gelmeyeceğini duyunca kendisini yaralamaya kalktı. Ne pansumana ne de doktora götürdüler. Arkadaşlarımızın yara yerleri hala bellidir.

"Bizim hücreye atıldığımızı arkadaşlar duymuşlar. Çocuklar da duymuşlar. Bir arkadaş gardiyana "bu nasıl iş" diye sormuş. Bunun üzerine gardiyanlar o arkadaşı küfür ederek dövmeye başlamışlar. Bunu o sırada televizyon seyreden çocuklar işitmiş. Koka Kola şişeleriyle gardiyanlara karşı hücum etmişler. Arkadaşı kurtarmışlar. Sonra gelip hücreyi açıp bizi de kurtardılar. Olay böyle başladı.

"Olay sırasında Savcı gelince teslim olacaktık. Fakat çocuklar kötü muamele yapılacağını düşünerek teslim olmadılar. Adalet Bakanı'nın gelmesini istediler. Bu esnada sis bombaları koğuşa atılınca bazı küçük çocuklar bayıldılar. Bazı çocuklar da teslim olma ihtimalini duyunca ve polislerin içeri girdiklerini görünce, başlarına gelecekleri düşünerek cam parçalarıyla kendilerini kesmeye başladılar. Büyük mahkumlar onları yatıştırdı. Teslim olup arabaya bineceğimiz sırada arkadaşımız Hüseyin Sanlı'yı gardiyan Ramazan bıçakla yaraladı. Cumhuriyet Savcısı bize sanki babamız gibi çok iyi muamele yaptı. Ayrıca Cumhuriyet Savcı yardımcıları da çok iyi davrandılar. Böyle iyi insanlar eksik olmasın. Çocuk Islahevindekilerin de böyle kişiler olmasını istiyoruz. Şimdi 36 arkadaşımız Müşahade'de yatıyorlar. Şimdi iyiyiz, ezgi ve baskı yoktur, yaralılar pansuman olmaktadır. Gardiyanların kullandıkları çocukların muayene edilmelerini istiyoruz. Bunlar Gündüz Çakal, Yalçın Kaya, Hasan Ayaz, Necati Özkan, Şaban Çakır'dır. Daha isimlerini bilmediğimiz çocuklar da vardır. Bunların da muayene edilmesini istiyoruz. Hergün 304 mahkumun zevk için dövüldüklerini sinema salonunda çocukların toplanıp tüm mahkumun gözü önünde türlü işkenceler yapıldığını gördük. İnsanlık dışı çeşitli işkencelerle, mahkumun feryadına ve yalvarmalarına acımadan dövüyorlardı. Kısaca Cezaevin durumunu anlatmış oluyoruz. Bu olayı basına duyurmanızı rica ediyoruz.

Bir Grup Mahkum Arkadaş

Yeni Çarlar Rusya'yı Yeniden Bir Milletler Hapishanesi Haline Getirdi

1956 yılında iktidarı gaspeden revizyonist Kruşçev-Brejnev dönek kliği, Sovyetler Birliği'ndeki Rus olmayan milletler üzerinde milli baskı ve zulüm politikası uygulamaktadır. Sovyet revizyonistleri azınlık milliyetlerin milli haklarını inkar etmekte ve onları Ruslaştırmak için her türlü zorbalığa başvurmaktadırlar. Sosyal-emperyalist elebaşıların uyguladıkları milli baskının sayısız örnekleri her geçen gün daha çok açığa çıkmakta ve bu baskı politikası azınlık milliyetlerin tepkisine ve mücadelesine yol açmaktadır.

Sovyet revizyonistleri Büyük Rus şovenizmi ve Pan-Slavizm safsatalarını yaymak için her fırsattan yararlanmaktadır. Sovyetler Birliği'nde revizyonist sanat ve edebiyat eserleri ve basın Büyük Rus şovenizmini göklere çıkaran saçmalıklarla doludur. Şoven milliyetçiler ırk üstünlüğünü teorik temel olarak alırlar. Hitler'in büyük Cermen ırkı teorisi Cermen ırkının bütün diğerlerinden üstün olduğu yalanına dayandırılıyordu. Bugün Brejnev ve hempaları da aynı mantığa başvuruyorlar. Onlar şu iddiayı ileri sürüyorlar: "Dünyada hiç bir zaman ve hiç bir yerde Rus milletininkinden daha büyük bir insan karakteri görülmemiştir ve ancak slav milleti, özellikle de Rus milleti, nesiller boyu bütün milletlerce yaratılan mirası devralma ve geliştirmeye en yetenekli millettir."

Yeni Rus çarlarının Pan-Slavizm politikaları büyük bir sahtekarlık örneğidir. Engels, 1882'de Pan-Slavizmin var olmayan bir Slav milleti maskesi altında dünya hakimiyeti için çabalayan eski çarların bir plânı olduğunu belirtmişti. Bugün de Pan-Slavizm yeni Rus Çarlarının aynı emellerine hizmet etmektedir. Sovyetler Birliği'nde yayınlanan "Güney ve Batı Slavlarının Kısa Tarihi" adlı kitap Rus milletini "Büyük Baba" ve diğer Slav milletlerini de "Genç Akrabalar" olarak nitelendirmektedir. Aynı kitapta, "Bu güçlü, müşfik ve cesur büyük babanın İvanlar'ın genç akrabalarını -Balkan Slavlarını- kurtaracağı" öne sürülmektedir.

Sovyet revizyonistlerinin mantığına göre, Rus milleti bütün milletlerden üstün olduğuna göre, doğal olarak "kurtarıcı" rolünü oynamalıdır. Yeni Çarlar bunu gizlememektedirler. Bir farkla ki, onlar "kurtarıcı" olarak görevlerini bütün dünyada yapmak istemektedirler. Onlara göre Rusya "önder millet" olarak "insanlığın sosyal ilerlemesi ve mutluluğu için mücadelede esas sorumluluğu yüklenmektedir."

Azınlık milliyetlerin Ruslaştırılmalarını sağlamak için eski çarlar bu milliyetlerin kültürlerini yok etmeye çabaladılar. 1954 yılında yayınlanan "Büyük Sovyet Ansiklopedisi"nin 28. cildinde yazdığına göre 19. yüzyılın ilk yarısında kendi milli dillerinde eğitim yapan okullar çarlık tarafından kapatılmakta ve bütün kurumlarda Rusça kullanılması için baskı yapılmaktaydı. Yeni Çarlar da eski çarların taktiklerini uyguluyor. "aynı zamanda iki dil kullanma yöntemi" adı altında azınlık milliyetlerin dillerinin kullanımını yasaklıyorlar. "Sovyet Moldavya" dergisinin 27 Nisan 1973 tarihli sayısında yer alan Moldavya Parti Merkez Komitesi 1. Sekreterinin raporu Rusçanın ana okulundan üniversitelere kadar her yerde öğretilmesi gerektiğini belirtmektedir. Azınlık milliyetlerinin dillerinde basılan yayınların sayısı giderek azalmaktadır. "Sovyet Milli İktisat İstatistikleri Yıllığı" kitabına göre 1960 yılı ile 1974 yılları arasında Moldavya dilindeki gazetelerin sayısı yüzde elli azalmıştır. 1950'de Moldavya dilinde basılan kitapların oranı yüzde 64 iken, 1974'de bu oran yüzde 33'e düşmüştür

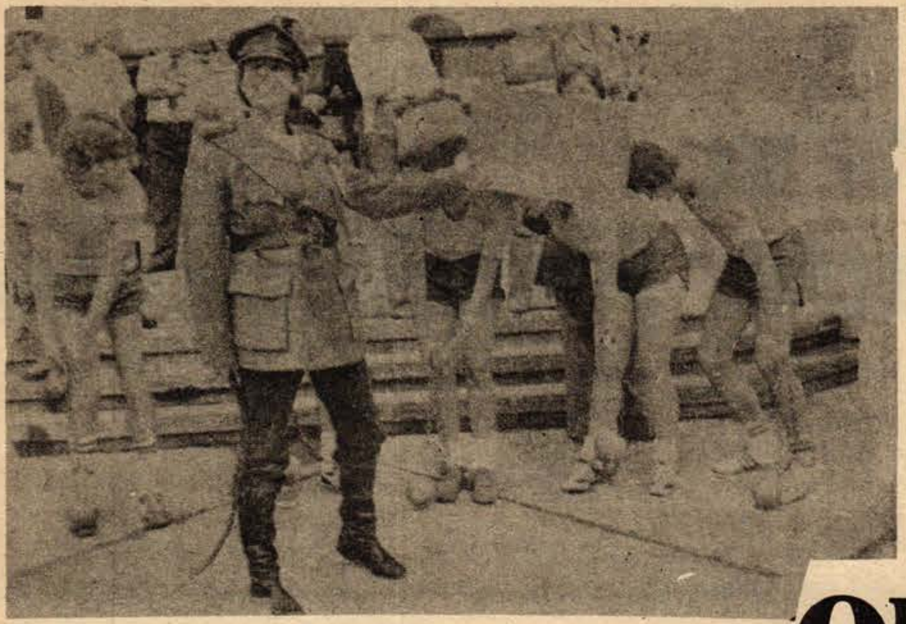
Sovyet revizyonistleri Ruslaştırmayı hızlandırmak ve azınlık milliyetlerinin yaşadıkları cumhuriyetleri denetim altında bulundurmak amacıyla "kadro değişimi" adı altında azınlık milliyetinden olan halkları yurtlarından sürmüşlerdir. Böylece Rus olmayan milliyetlerin nüfus oranı gözle görülür biçimde düşmektedir. Örneğin 1968 yılından 1970 yılına kadar Kazakistan Federatif Cumhuriyeti'ne 1 milyon 20 bini aşkın kişi göç etmiş, yine bu cumhuriyetteki ana milliyet olan Kazak milliyetinin nüfusunun oranı yüzde 33'ün altına kadar indirilmiştir. Buradaki Rus milliyetinin oranı ise yüzde 42'nin üstüne çıkmıştır. Yine Sovyetler Birliği'nde yayınlanan "Moldavya'da Yaşayanlar" adlı kitap, 1959 ile karşılaştırıldığında diğer cumhuriyetlerde yaşayan Moldavyalıların sayısının 1970'de iki misli hatta bazı cumhuriyetlerde 6 misli artığını yazmaktadır. 1970 nüfus sayımına göre 390 binden fazla Moldavyalı (toplam Moldavya nüfusunun yüzde 14. 6'sı) bu cumhuriyetten uzaklaştırılmıştır. Moldavya'dan ayrılanlar kısa zamanda Ruslaştırılmışlardır, 1970 sayımına göre bunların yüzde 17'si Rusçayı ana dilleri olarak benimsemişlerdir. Brejnev dönek kliği bu yolla diğer cumhuriyetlerin ana milliyetlerinin nüfusunu milli azınlık seviyesine düşecek bir oranda azaltmayı çeşitli milliyetlerin milli özelliklerini yok etmeyi ve nihayet Sovyetler Birliği'ni Ruslaştırılmış tek bir imparatorluğa dönüştürmeyi amaçlamaktadır.

Sovyet revizyonistlerinin Ruslaştırma için kullandıkları diğer bir yol da milli azınlık kadrolarını tasfiye etmektir: Sovyet revizyonist partisinin 25. Kongresine yalnız 60 milliyetten temsilciler katılmış ve diğer milliyetler bu haklarından mahrum edilmişlerdir. Milli azınlık kadrolarının geniş ölçüde tasfiye edildiği bir fedaratif cumhuriyet de Ukrayna'dır. Ukraynalılar Sovyetler Birliği'nde Rus olmayan milliyetler arasında en büyük milliyeti meydana getirmektedirler. 1976 yılında Ukrayna'da tasfiye edilen kadrolar arasında Ukrayna Yüksek Sovyet Meclisi Başkanı iki başkan yardımcısı bakanlar vardır. 1975'de Ukraynalı mahalli parti komiteleri sekreterlerinin hemen hepsi, birçok bölgesel parti komitesi sekreterleri tasfiye edilmişlerdi. Fakat Brejnev kliğinin uyguladığı milli baskı politikası Ukrayna halkının büyük tepkisine ve direnişine yol açmaktadır Ukrayna'da Yeni Çarların milli zulmünü protesto için defalarca gösteriler ve grevler yapılmıştır. Ukrayna halkının bu mücadelesi karşısında revizyonistler baskı ve sömürüye karşı çıkan Ukraynalıları tutuklamakta ve yurtlarından sürmektedirler.

Sovyet revizyonistleri Rusya imparatorluğunun tarihini, çeşitli milliyetlerden halkın tarihi olarak okullarda öğretmektedirler. Böylece Rus olmayan milliyetlerin genç kuşağı kendi milliyetine özgü tarih ve gelenekler hakkında bilgi sahibi olamamaktadır.

Azınlık milliyetlerin yaşadıkları cumhuriyetler, Sovyetler Birliği'nde iktisadi bakımdan geri bırakılmaktadır. Yeni Çarlar "Bölgesel işbirliği" yaftası altında bu cumhuriyetlerin ekonomileri üzerinde tekel kurmaktadır. Böylece Rus olmayan milliyetlerin bulundukları fedaratif cumhuriyetler Rusya fedarasyonunun iktisaden bağımlı birer uydusu, hammadde ve tarımsal ürünler kaynağı haline getirilmiştir.

Sosyal-emperyalist kliğin uyguladığı ağır milli baskı Sovyetler Birliği'nde milli çelişmeler ve sınıf çelişmelerinin görülmemiş şekilde keskinleşmesine, ayrıca çeşitli milliyetlerden halkın şiddetli hoşnutsuzluk ve direnişine yol açmıştır. Bütün baskılara rağmen azınlık milliyetlerinden halklar Yeni Çarları teşhir etmek için gizli dergi ve broşürler basıp dağıtmakta ve milli zulmü protesto etmektedirler. Geçtiğimiz yıllarda Ukrayna'nın en büyük endüstrı şehirlerinden biri olan Dniepropetrovsk'da büyük bir grev yapıldı. Ukrayna Üniversitesi öğrencileri Ukraynalı şair T. G. Shevchenko'yu anma törenleri düzenleyerek Yeni Çarları protesto ettiler. Bütün milliyetlerden halkın Yeni Çarların milli zulmüne karşı mücadelesi güçlenmektedir.

Yanda: Montreal'de Sosyal-emperyalistleri protesto eden göstericiler.
Altta: Pankartta; "Sovyet revizyonistleri ne söylerse TASS Ajansı onu yayar"

MONTREAL OLİMPİYATLARI

Montreal Olimpiyatları sona erdi. Süper devletlerin, Üçüncü Dünya ülkeleri üzerindeki baskıları olimpiyatlara da yansıdı. Irkçı Güney Afrika ile işbirliği yapan Yeni Zelanda'nın Montreal'a çağrılmasını protesto ederek olimpiyatlara katılmayan 30 Afrika ülkesi iki süper devletin baskılarıyla karşılaştı. Özellikle sosyal-emperyalistler bu ülkelere baskı yaparak, ırkçılığa karşı verilen mücadeleyi baltalamaya çalıştılar. Angola, sosyal-emperyalistlerin zorlamasıyla ırkçılığa karşı Afrika mücadelesini böldü ve olimpiyatlara katıldı.

Çin halkının mücadelesiyle paçavraya çevrilen ve emperyalist işgal kuvvetlerinin desteğinde yaşayan Çan Kay-şek kliği, Amerika ve Rusya'nın himayesinde olimpiyatlara Çin Cumhuriyeti adıyla sokulmak istendi. Çin halkının meşru hükümetine karşı açık bir tehdidi ifade eden bu girişim, Çin Halk Cumhuriyeti'nin, çeşitli Üçüncü Dünya ülkelerinin ve Kanada'nın haklı mücadelesiyle boşa çıkarıldı.

İki süper devlet, Üçüncü Dünya ülkelerinin haklı mücadelesi karşısında "spora siyaset karıştırılıyor" yaygarasını ortaya attılar. Montreal'deki olaylar sporun siyasetten ayrılmadığını göstermiştir. Üçüncü Dünya ülkeleri spor alanında da haklı mücadelelerini sürdürürken, iki süper devlet sporu emperyalist siyasetlerine alet etmişlerdir. Sosyal-emperyalistlerin 1980'de Moskova'da düzenleyecekleri olimpiyatlara ırkçıları ve Tayvan kliğini çağıracaklarını açıklamaları spor alanındaki emperyalist siyasete yalnızca iki örnek tir.

Montreal Olimpiyatları revizyonistlerin ırkçı ve faşist yüzünü bir kere daha açığa vurdu. Sovyetler Birliği olimpiyatlarda elde ettiği madalyalarla reklam yapmaya girişti. Oysa, Montreal'de revizyonist ülkelerin sporcularının sergiledikleri, iğrenç bir profesyonel spordan başka birşey değildi. Olimpiyatlara katılan ülkeler arasında sporcuları tamamen profesyonel olan, üretimle en ufak bir ilgisi bulunmayan, sadece spordan para kazanıp imtiyazlı bir tabaka olarak yaşayan ülkeler, Sovyetler Birliği ve Doğu Almanva'yaydı. Üstelik, bu ülkelerde sporcular normal insanlar olmaktan çıkarılmış, tıbbi müdahaleler, biyolojik yöntemlerle robot haline getirilmişlerdir. Meselâ, revizyonist ülkelerin kadın sporcularının adeleli kasları, kıllı vücutları, düz göğüsleri, kalın sesleri bütün seyircilerin dikkatini çekmiştir. Bu durum, sporculara olimpiyatlardan iki ay evveline kadar uygulanan hormonlardan doğmaktadır. Bu yolla kadınlar erkekleşmekte ancak aradan iki ay geçtiği için olimpiyatta yapılan testte hormon verildiği belli olmamaktadır. Montreal'de Doğu Alman yüzücülerle konuşan gazeteciler bu sporcuların seslerinin neden çok kalın olduğunu sormuşlardır. Doğu Alman antrenör derhal müdahale ederek, "onlar buraya şarkı söylemeye gelmediler" cevabını vermiştir.

Bu iğrenç profesyonel spor anlayışının doğurduğu sonuçlara birkaç örnek vermek için revizyonistlerin "büyük ağabeyimiz" ilân ettikleri sosyal-emperyalistlerin sporcularına bakalım. Revizyonist spor anlayışının sonucu sahtekarlık ve ahlaksızlıktır. Sovyetler Birliği'nin spor kafilesi yöneticileri bu anlayışla tramplen hakemlerine danışıklı puanlama teklif etmişlerdir. Yine aynı yöneticiler elenen su topu takımlarını bir hazımsızlık örneği vererek turnuvadan çekmişlerdir. Yine Ruslar Romen sporcusu Nadya Komenaçi'nin başarısını gölgelemek için çeşitli bahaneler ileri sürmekten, yalanlar söylemekten çekinmemişlerdir. Bütün örneklere değindikten sonra, Rus eskrimcisinin meşhur elektronik kılıcının tesadüfi bir sahtekarlık olmadığını anlayabiliriz.

Bütün bu iğrençlikler dünyaya üstünlük taslamak isteyen emperyalist şoven politikanın ürünüdür. Nitekim, bunu her gün Sovyetler Birliği'ne adice övgüler düzen ve Türkiye ile alay eden sahte TKP gibi revizyonistlerin reklam faaliyeti ortaya koymaktadır. Sosyal-emperyalistler 1980'de Moskova'da düzenleyecekleri olimpiyatlarda bu şovenist siyaseti daha da azgınca uygulamayı plânlamaktadır. Hitler, Alman ırkının üstünlüğünü ispat etmek için İkinci Dünya Savaşı'ndan önce 1936'da Berlin Olimpiyatlarını düzenlemişti. Bugün Brejnev ve ortakları spor alanında dahi Hitler'in izinden gitmeye kararlı olduklarını ortaya koymaktadırlar.

Sosyal-emperyalistlerin bir robot gibi kullandıkları sporculardan biri, Nemtsanov tehditlere göğüs gererek Kanada'ya sığınmayı başarmıştır. Yine olimpiyatların kapandığı son gün Kanada'lı devrimciler, bu ülkeye sığınmış bulunan Ukrayna'lı ve Litvanya'lı göçmenler sosyal-faşist diktatörlüğü ve Rusya'daki ırkçı-şoven baskıları protesto etmiş, sosyal-emperyalistlerin gaspettikleri milli bayrakları sallayarak "Hürriyet" diye bağırmışlardır.

MİLLİ ÇIKARLARIMIZA İHANET EDEN MC'NİN YENİ BİR TUTARSIZLIĞI

İZMİR FUARINDA ÇİN'İ ANCAK ÇİN HALK CUMHURİYETİ TEMSİL EDEBİLİR

Ticaret Bakanlığı, 20 Ağustosda başlayacak olan Uluslararası İzmir Fuarı'na Çin adına Tayvan'daki Çan-Kay-şek kukla kliğini çağırarak MC iktidarının tutarsız dış politikasının yeni bir örneğini vermiştir. Bu durumu protesto eden gerçek Çin'in yani, Çin Halk Cumhuriyeti'nin temsilcileri beş gün mühlet vermişler ve 80 ton yük lü bir gemiyle İstanbul'da son kararı beklemişlerdir. MC hükümeti tutumunda ısrar edince, Çin Halk Cumhuriyeti'nin temsilcileri Türkiye'yi terketmişlerdir.

Dünyada kaç tane Çin vardır? Bütün dünyanın kabul ettiği bir gerçek 800 milyonluk Çin halkını temsil eden devletin Çin Halk Cumhuriyeti olduğudur. Öte yanda ise bir adada Amerikan işgal kuvvetlerinin gölgesine ve sosyal-emperyalistlerin himayesine sığınmış olan kukla Çan Kay-şek kliği bulunmaktadır. Bu klik Birleşmiş Milletler kararıyla bütün dünya devletlerin temsil edildiği bu örgütten atılmıştır. Güvenlik Konseyinin daimi üyeliğinde ve Birleşmiş Milletlerde Çin halkını Çin Halk Cumhuriyeti devleti temsil etmektedir.

İşin garibi şudur: Türkiye de 1971'de aldığı bir kararla, Çin halkının temsilcisi olarak Çin Halk Cumhuriyetini tanımış ve Çan Kay-şek kliği ile ilişkilerini kesmiştir. Böyle olmasına rağmen son tutumuyla MC, Çin Halk Cumhuriyeti'nin devlet egemenliğine karşı açık bir hiçe sayma eylemine girişmiştir.

MC'nin yurdumuzun milli menfaatlerine ihanet eden dış politikası bu olayda da kendisini göstermektedir. İki süper devlet arasındaki pazarlıklara bel bağlama, yurdun kapılarını sosyal-emperyalistlere açma tutumu Üçüncü Dünya ülkelerine gerçek sosyalist ülkelere karşı düşmanlıkla birleşmektedir. Yurdumuz iki süper devletin baskılarına karşı kiminle dayanışma içinde olabilir? Şüphesiz aynı baskılarla karşı karşıya olan diğer Üçüncü Dünya ülkeleriyle. MC iktidarı ise milli çıkarlarımıza uygun düşen bu tutuma sırt çevirmekte, iki süper devletle ve onların kuklalarıyla birleşmeyi tercih etmektedir. Üstelik, bunu yaparken dünyada hiç bir ülkenin ve hükümetin yapmayacağı tutarsızlıkları göze almaktadır. Henüz vakit geçmediyse MC hükümeti İzmir Fuarı'na katılmaları için Çan Kay-şek gericilerine yaptığı daveti derhal geri almalıdır. İzmir Fuarında Çin'i temsil edebilecek devlet Çin Halk Cumhuriyeti'dir.

Çin halkı deprem felaketine karşı mücadele ediyor

Çin'de deprem bölgesine yardım kampanyası sürüyor

28 Temmuz günü Çin Halk Cumhuriyeti'nde şiddetli bir deprem oldu. Büyük can ve mal kaybı meydana geldi. Çin Halkı, Mao Zedung'un ve Çin Komünist Partisinin önderliğinde, felakete uğrayan kardeşlerini kurtarmak için çetin bir mücadele veriyor; eşsiz kahramanlıklar gösteriyor; deprem felaketine karşı örnek bir fedakârlıkla savaşıyor. Bu mücadelede Çin halkına her yerde ÇKP'nin her kademedeki komiteleri önderlik ediyorlar. Depremin merkezi olan bölgede yer sarsıntıları olur olmaz kurtarma çalışmalarına girişen Tangşan halkı, maden ocaklarında bulunan işçilerin çoğunu kurtarmıştır. Kurtarılan işçiler, emekçiler ve özellikle Parti üyeleri durup dinlenmeden kurtarma faaliyetine katılmaktadırlar. Parti üyelerinden ve yöneticilerinden bazıları kurtarma çalışmaları sırasında şehit düşmüşlerdir. Çin'in çeşitli bölgelerindeki halk yığınları, ellerindeki her türlü imkânla deprem bölgesindeki halka yardım yollamaktadır. Çin Halk Cumhuriyeti'nde yollar, çeşitli eyalet, özerk bölge ve şehirlerden deprem bölgesine ilerleyen konvoylarla doludur. Felaket bölgesinde nisbeten az hasar gören komün ve şehirler yardımı almayı reddetmekte ve gönderilen malzeme, yiyecek ve giyecekleri depremin en şiddetli hissedildiği bölgelere yollamaktadırlar. Çin Komünist Partisi'nin gönderdiği Parti Başkan Yardımcısı ve Başbakan Hua Kuo Feng yönetimindeki bir heyet deprem bölgesinin merkezindedir. Başkan Mao Zedung, kurtarma çalışmalarını Pekin'den yönetmektedir. Türkiye devrimcileri olarak ülkemiz halkı adına Çin halkına baş sağlığı ve depreme karşı mücadelede zafer diliyoruz. Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin aylık teorik organı Hungçi Dergisi 1 Ağustos 1976 günü son deprem felaketi ile ilgili olarak bir makale yayınladı. "İnsan Tabiatı Fethedebilir" başlıklı makaleyi aynen yayınlıyoruz

İNSAN TABİATI FETHEDEBİLİR

(Çin'de çıkan Hungçi dergisinin 1 Ağustos tarihli sayısından yayınlanmıştır)

28 Temmuz günü Hupey eyaletinin Tangşan bölgesinde şiddetli bir deprem meydana geldi. Deprem, Çangçin ve Pekin şehirlerini de etkiledi. Depremden sonra ulu önderimiz Başkan Mao ve Parti Merkez Komitesi, felaket bölgesi halkına yakın bir ilgi gösterdiler. ÇKP Merkez Komitesi, felaket bölgesine 'geçmiş olsun" telgrafı gönderdi. Bu, ağır tabii afete karşı mücadele etmekte olan geniş halk kitlelerine fevkalade büyük bir ilham verdi. Başkan Mao'nun devrimci çizgisinin yol göstericiliğinde felaket bölgesinde tek bir vücut gibi birleşen Parti, hükümet ve halk, tam bir güven, sarsılmazlık ve ağırbaşlılıkla depreme karşı kurtarma mücadelesini yiğitçe ve inatla yürütmektedirler. Ülkemizin dört bir yanından yardımlar, felaketzede yurttaşlarımıza ulaştırıldı. Bol miktarda ilâç, gıda maddesi, giyim eşyaları, inşaat malzemeleri ve diğer malzemeler durmaksızın felâket bölgesine gönderilmektedir.

Halkımızın tek bir vücut gibi birleşerek mücadele etmekte olduğu ortaya koyan görkemli örnekler vardır. Her yanda Komünist düşüncenin yarattığı parlak kahramanlıklar görülmektedir. Bu, bir kere şunu gösteriyor ki: Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisi, Başkan Mao ve Parti Merkez Komitesinin dirayetli önderliği sayesinde, proletarya diktatörlüğüne dayanan sosyalist düzende, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nde, Lin Biao'nun komplolarını açığa çıkarmakta, Deng Siao-ping'i eleştirmek ve doğru kararları iptal etmeyi amaçlayan sağcı rüzgârı püskürtme mücadelesinde pişip çelikleşen ve mücadelede zafere ilerleyen bir halk, her hangi bir ciddi tabii afeti altedebilir.

İnsan tabiatı fethedebilir. Bu Marksizmin ortaya koyduğu büyük bir gerçektir. Marksistler daima insanın tabiatı fethedebileceği şeklindeki yılmaz devrimci ruhla tabii afetleri alteder ve yenerler. Başkan Mao şuna işaret eder:

"Toplumun zenginlikleri işçiler köylüler ve emekçi aydınlar tarafından yaratılır. Kendi kaderlerini kendi ellerine alır Marksist-Leninist bir çizgi izler ve meseleleri bir yana itmek yerine bunları faal bir şekilde çözmeye girişirlerse, dünyada yenemeyecekleri hiç bir güçlük yoktur" Mao Zedung. Seçme Sözler. Aydınlık Yayınları. sayfa: 163/

Deprem felâketi gerçekten bize belli ölçülerde güçlükler getirdi. Ama şunu bilmeliyiz ki, bütün karışıkların olduğu gibi tabii afetlerin ve getirdikleri güçlüklerin de ikili bir karakteri vardır. Bunlar belli şartlarda kendi zıtlarına dönüşebilirler. Bir sorunu elverişli bir duruma döndürmek için tayin edici şart insan etkeni ve öncü sınıfı temsil eden doğru çizgidir. Biz proleterler ve Komünistler güçlüklerden korkmamakla ünlüyüz. Biz toplumu ve tabiatı değiştirme yürüyüşünde türlü güçlükleri yendik ve karşılaşacağımız bütün güçlükleri, bu arada şimdi deprem felaketinden doğan güçlükleri de yenmeye hazırız

Biz Marksist diyalektik materyalizmden yanayız ve bu bakımdan devrimci iyimserliği benimsiyoruz. Ama her türlü güçlüğe önem verecek ciddiyetle davranmalı ve güçlüklerin üstesinden gelebilmek için gerekli şartları hazırlamalıyız. Strateji bakımından ise bütün güçlükleri hor görmeli, çok daha büyük güçlükleri bile altetmeye, yenmeye hazırlıklı olmalıyız.

20 yılı aşkın bir zaman içinde biz, memleket içindeki ve dışındaki sınıf düşmanlarının sabotajlarını, Parti içindeki burjuvazinin direnişini altedip sosyalist devrim ve inşaya büyük zaferler kazandırdık. Çeşitli tabii afetlerin üstesinden gelip üst üste birçok yıl tarımda bol mahsül aldık. Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisini kesinlikle izlediğimiz, sorunları bir yana itmeyip de bunları faal bir şekilde çözmeye koyulduğumuz, tecrübelerimizin değerlendirilmesini devamlı olarak yaptığımız takdirde, muhakkak deprem felaketinin de üstesinden geleceğiz. Depremin sebep olduğu güçlükleri ortadan kaldıracağız.

Deprem felaketine karşı mücadelede Başkan Mao'nun şu öğretisini zihnimizde tutmalıyız:

"Kitlelere güvenmeliyiz, Partiye güvenmeliyiz. Bunlar iki ana ilkedir. Bu iki ilkeden şüpheye düştüğümüz takdirde hiç bir şey yapamayız."

Partimiz uzun bir zaman süresi içinde denenmiş olan Marksist - Leninist devrimci bir partidir. Halkımız ise, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesiyle silâhlanmış olan devrimci bir halktır. Partimiz önderliği altındaki geniş halk kitlelerinin güçlerine dayanmak, bütün güçlüklerin üstesinden gelebilmemizin temel güvencesidir.

Deprem felaketi meydana geldikten sonra, felaket bölgesindeki her kademedeki Parti komiteleri çeşitli acil tedbirler aldılar, kitleleri yöneterek deprem felâketine karşı mücadeleye hiç gecikmeden atıldılar. Biz kesinlikle inanıyoruz ki; Başkan Mao'nun ve Parti Merkez Komitesinin doğru önderliği altında geniş halk kitlelerine sımsıkı dayandığımız takdirde, mutlaka deprem felâketine karşı mücadeleye tam bir zafer kazandıracağız. Partinin ve halkın gücünü küçümseyen her türlü görüş esassız ve yanlıştır.

Sınıf mücadelesi, tarihin ilerlemesini sağlayan büyük bir itici kuvvettir. Günümüzde Deng Siao-ping'i eleştirmek ve doğru kararları iptal etmeyi amaçlayan sağcı rüzgârı püskürtmek yolunda derinliğine geliştirilmekte olan büyük mücadele ülkenin sosyalist devrim ve inşa davasının zaferle ilerlemesine yardımcı oldu ve olmaktadır. Biz Parti Merkez Komitesinin çağrısına uyarak Başkan Mao'nun bir dizi önemli talimatını ciddiyetle öğrenmeye devam etmeli, sınıf mücadelesini esas halka olarak almalı, Deng Siao-ping'in karşı-devrimci revizyonist çizgisini derinliğine eleştirmeli, doğru kararları iptal etmeyi amaçlayan sağcı rüzgârı geri püskürtmeli, insan tabiatı fethedebilir şeklindeki yılmaz-devrimci ruhu geliştirmeli, sınıf düşmanlarının baltalayıcı faaliyetine karşı uyanıklıkla davranmalı, birleşmeli, fedakârca çalışmalı, devrimi kavrayarak, üretimi, çalışmayı ve savaşa karşı hazırlığı hızlandırmalı, ciddi tabii afetlere karşı mücadele etmeliyiz.

Zafer kazanmak için karar vermek, binbir güçlüğün üstesinden gelmek gerekir. Zafer mutlaka Mao Zedung fikirleriyle silâhlanmış, hem mücadele etmeye hem de yenmeye cesaret eden kahraman halkın olacaktır.

"YAYINLANMAMIŞ YAZILAR" ÜZERİNE

FATMAGÜL BERKTAY

Hangisi daha iyidir, durgun bir göl mü, yoksa çoşup kükreyerek akan Sarı Irmak mı?

> Körü körüne inanca karşı çıkarken, körü körüne inkara da karşı çıkmalıyız. Bu ikisi birbirine benzer ve zaten birbirine dönüşür. Meseleleri ele alırken olguları incelerken Mao Zedung'un dediği gibi tek yanlı olmamalı, tahlilci ve eleştirici olmalıyız. Kafamızı çalıştırmaz ve düşüncemizi canlandırmazsak gerçeği kavrayamaz, bir uçtan diğerine sürüklenir ve cereyanı göğüsleme yeteneğini kazanamayız.

Mao Zedung, Yayınlanmamış Yazılar 1956-1971 adlı kitap May Yayınları tarafından Haziran ayı içinde çıkarıldı. Mao Zedung'un çeşitli konuşma ve mektuplarını içeren bu kitap, birçok canalıcı sorunu ele alması ve çeşitli konularda kavrayışımızı derinleştirmesi açısından son derece önemlidir.

Her ülkenin devrimi o ülkenin devrimcilerinin sorunudur ve ancak onlar tarafından çözülebilir. Bu da Marksizm-Leninizm'in evrensel gerçeğini o ülkenin pratiğiyle birleştirerek yapılabilir. İşte Mao Zedung tekrar tekrar bu gerçeğe işaret ediyor: "Marksizm evrensel geçerliliği olan bir doğrudur. Bunu kabul etmeliyiz. Fakat bu genel doğru, her ülkenin devriminin somut pratiğiyle birleştirilmelidir. Çin halkının Çin devriminde zafer kazanmasının tek nedeni onun Marksizm'i kabul etmesi ve Çin devriminin pratiğiyle birleştirmesidir." Ne var ki dogmatikler, bir eylem kılavuzu olması gereken Marksizm-Leninizm'i ezberlenecek bir dogma haline getirirler ve onun yaşayan özünü inkar ederler. Onlar gerçeği araştırmak ve ona dayanmak yerine, durmadan kitaplardan alıntılar yaparlar. Oysa sonunda zaferi kazananlar ezberledikleri boş kalıpları tekrarlayanlar değil, Marksizm'in özünü kavrayarak onu hayata canlı bir şekilde uygulayanlardır.

"BAĞIMSIZ BİR ŞEKİLDE DÜŞÜNEBİLMELİYİZ"

Çin Komünist Partisi içinde üç ayrı dönemde, üç ayrı "sol" oportünist çizgi ortaya çıktı. Bu "sol" çizgilerin bir kaynağı da, dogmatizm ve körü körüne yabancı hayranlığıydı. O dönemde Çinli dogmatikler, Çin'in somut şartlarının tahlilini yapmak ve buna uygun siyasetler geliştirmek yerine, Üçüncü Enternasyonal'in ve Stalin'in Çin'e ilişkin görüşlerinin hiç eleştirilmeksizin uygulanmasını savunuyorlardı. Bu çizgi Çin devrimine büyük zarar verdi ve devrimin pek çok yıl geri kalmasına yol açtı. Bunun nedeni gerçeklerin yerine dogmaların konmasıydı. ÇKP içindeki dogmatikler kendi bilinçlerine ve halka güvenmiyorlar, bağımsız bir şekilde düşünmeyi bir yana bırakıyorlardı. Çin'in objektif şartlarını incelemek yerine dogmalara sarılıyorlardı. Mao Zedung'un belirttiği gibi, Çin devrimi bu tür dogmatizme karşı mücadele edilerek zafer kazandı. ÇKP gerçeğe sıkı sıkıya bağlı kaldı ve onu cesaretle savundu. Mao Zedung şöyle diyor: "Genel olarak konuşursak Çin'in objektif gerçeğini kavrayanlar Komünist Enternasyonal'deki Çin meseleleriyle ilgili yoldaşlar değil, biz Çinliler olduk."

Çin Komünist Partisi içinde yabancı şeyleri körü körüne taklit etme cereyanı kurtuluştan sonra da güçlü bir şekilde kendini gösterdi. Çinli dogmatikler o zaman da Çin'in şartlarına uygun siyasetler geliştirmenin gereksiz olduğunu, nasıl olsa Sovyetler Birliği'nin ileri tecrübeleri olduğuna göre bütün alanlarda onları kopya etmenin yeterli olacağını savundular. Onlara göre Sovyet yardımı herşeydi. Bu yardım olmadan Çin'in ayakta durması olanaksızdı. Mao Zedung bu tutumun yaratıcı ruh eksikliği olduğunu belirterek onlara şunu sordu: "Bana söyler misiniz, geçmişte Sovyetler Birliği kimi taklit etmişti?" "Sovyet yardımını alabilmek gereklidir ama en önemli şey kendi gücümüze güvenmektir. Sovyet yardımına gereğinden fazla önem vereceksek şunu sormak isterim: Sovyetler Birliği geçmişte yardım için kime güvenmişti?"

Çin Komünist Partisi böyle bir kavrayışa ve Mao'nun deyişiyle "enginleri fethetme ruhuna" sahip olduğu içindir ki 1956'dan sonra Kruşçev revizyonistlerinin baskılarına boyun eğmedi ve modern revizyonizme karşı mücadele bayrağını en güçlü bir şekilde yükseltti. Bu bir rastlantı değildir. Çinli devrimciler 'hazır yemedikleri", bağımsız düşünmeye cesaret ettikleri ve bu düşünceleri hayata uyguladıkları için zafer kazandılar. Bugün sosyal-emperyalizmin boyunduruğu altındaki Doğu Avrupa ülkelerinin düştükleri durumun en önemli nedenlerinden biri de işte bu yaratıcı ruh eksikliği, kopyacılık ve körü körüne inançtır

"ESEN YELE KAPILMAMALIYIZ"

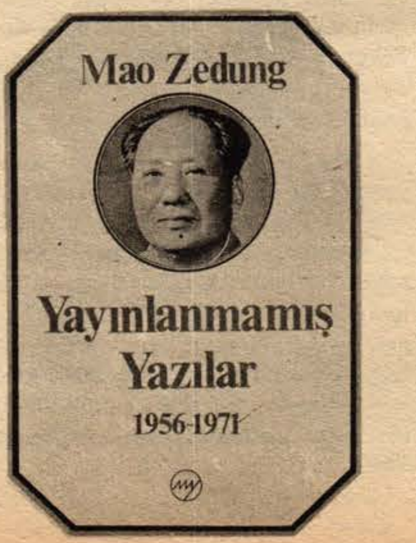
Körü körüne inanca karşı çıkarken, körü körüne inkara da karşı çıkmalıyız. Bu ikisi birbirine benzer ve zaten birbirine dönüşür. Meseleleri ele alırken, olguları incelerken Mao Zedung'un dediği gibi tek yanlı olmamalı, tahlilci ve eleştirici olmalıyız. Kafamızı çalıştırmaz ve düşüncemizi canlandırmazsak gerçeği kavrayamaz, bir uçtan diğerine sürüklenir ve cereyanı göğüsleme yeteneğini kazanamayız. Mao Zedung şöyle diyor: "Bazı kimseler hiç bir zaman hiç bir şeyi tahlil etmezler. Sadece esen yele kapılırlar. Bugün kuzey rüzgârı eserse, kuzey rüzgârı okuluna katılırlar. Yarın batı rüzgârı eserse, batı rüzgârı okuluna katılırlar. Yarından sonra yeniden kuzey rüzgârı eserse, o zaman yeniden kuzey rüzgârı okuluna geri dönerler. Kendilerine ait tek bir görüşleri yoktur. Bir aşırı uçtan diğerine giden mutlakçılardır."

Cereyana göğüs germe yeteneği Marksizm-Leninizm'i ciddi bir şekilde inceleyerek ve onu yaratıcı bir ruhla uygulayarak kazanılabilir. Mao Zedung, "enginleri fethetme ruhuna sahip değilseniz Marksizm-Leninizm'i öğrenmeye kalkmak çok tehlikelidir" diyor ve şunu ekliyor: "Fakat şu anda yoldaşlarımızın yenilmez olma yolunda hiç bir gayretleri yok, tersine hepsi de çok gevşek bir hava içindeler. Bu kötüdür. Ayakta durmaya çok alıştığı için oturmaya korkan Çia Kuey'in zihniyeti gibi bir köle zihniyetini temsil eder". Gevşeklik, cansızlık ve liberalizm devrimci ruhumuzu köreltir ve düşüncemizi kısıtlar. Marksizm-Leninizm ancak pratik içinde öğrenilebilir. Mao Zedung, yeğeni Mao Yuan-sin'e, "en önemli dersin sınıf mücadelesidir ve bu ders zorunludur. ... gidipde kitapların içine gömülürsen ne kadar çok çalışırsan çalış o kadar az şey öğreneceksin" diyor.

Mao Zedung, aynı zamanda devrimcilerin fedakârlık ruhuyla zorluklara göğüs germelerinin önemine işaret ediyor. Karamsar ve gevşek değil, canlı ve şevk dolu bir ruh haline sahip olmak gerektiğini tekrar tekrar belirtiyor. Kitap bu konuda çok canlı örneklerle doludur:

Bir keresinde Mao'nun yeğeni Yuan-sin, soğukça bir havada ırmağa giriyor ve sudan çıktığında, "suyun içi ne de olsa biraz daha iyiydi" diyor. Bunun üzerine Mao öfkeyle şöyle söylüyor: "Demek ki rahatı seviyor ve zorluklardan korkuyorsun... Kendini düşünmesini biliyorsun, bütün zamanını kendi meselelerini düşünmekle geçiriyorsun. Baban (Mao Ze-min yoldaş) düşman karşısında korkusuz ve kararlıydı; en ufak bir tereddüd geçirmedi, çünkü halkın çoğunluğuna hizmet ediyordu. Onun yerinde sen olsaydın, iki dizinin üzerinde çöküp hayatının bağışlanması için yalvarmaz mıydın? Ailemizin pek çok mensubu Guomindang ve Amerikan emperyalizmi tarafından öldürülerek hayatlarını verdiler. Sen bal yiyerek büyüdün ve şimdiye kadar hiç acı çekmedin. Gelecekte bir sağcı olmaz da bir orta yolcu olursan memnun olacağım. Hiç acı çekmedin, nasıl solcu olabilirsin?"

Yayınlanmamış Yazılar'ı incelerken bugünkü ihtiyaçlarımızı gözönünde tutmalı, pratiğimize ışık tutacak dersler çıkarmalı ve Mao Zedung'un sorusuna cevap vermeliyiz: "Hangisi daha iyidir, durgun bir göl mü yoksa coşup kükreyerek akan Sarı ırmak mı?" Mao Zedung bu konuda da bize yol gösteriyor: "Çalışma tarzımızı düzeltmeli, samimiyetle konuşmalı, kendimize çeki düzen vermeli, önümüzdeki her engeli yıkma ve en yükseğe tırmanma ruhuna sahip olmalıyız".

Çeviren : FATMAGÜL BERKTAY